

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 117, ЧИСЛО 40, П'ЯТНИЦЯ, 1 ЖОВТНЯ 2010 РОКУ

1893

Vol. 117, No. 40, FRIDAY, OCTOBER 1, 2010

\$1.00

Українці провели акції протесту проти політики Віктора Януковича

НЮ-ЙОРК

Протестують в Нью-Йорку молоді американські українці.

Степан Слущкий

У зв'язку з перебуванням в Нью-Йорку на 65-ій сесії Генеральної Асамблеї ООН Президента України Віктора Януковича, представники української діаспори 22

вересня провели, з ініціативи Українського Конгресового Комітету Америки, перед будівлею Постійного представництва України в ООН акцію протесту проти політики нового проводу України під гаслом „Україна не продається!“. В

акції взяли участь майже 300 осіб.

Українці висловили підтримку незалежної і самостійної України, де громадяни мають право вільно висловлювати власну думку, знають і поважають свою культуру й історію. Вони принесли з собою численні плякати, на яких значилося, що в Україні нищиться опозиція,

незалежне судочинство, чиниться тиск на засоби масової інформації, запроваджується цензура.

Учасники акції скандували „Януковича - у відставку!“, „Україна - не Росія!“, „Наша мова - українська!“, „Геть Табачника!“. Лунали україн-

(Закінчення на стор. 9)

Люди різного віку прибули в Нью-Йорк до участі в акції протесту.

Фото: Степан Слущкий

ОТАВА

Акція протесту перед Посольством України в Канаді.

Борис Потапенко

Конференція українських державницьких організацій Канади (КУОК) – Ліга Українців Канади (ЛУК), Ліга Українок Канади, Спілка Української Молоді, Товариство колишніх вояків Української Повстанської Армії, „Гомін України“ – при співучасті Союзу українських студентів Канади (СУСК) 22

вересня провели віче перед Посольством України в Канаді, щоб стати на захист Руслана Забілого і висловити свою стурбованість з приводу політики адміністрації Президента України Віктора Януковича.

Учасники тримали українські та канадські прапори і транспаранти з вимогами звільнення міністра осві-

(Закінчення на стор. 8)

КИЇВ

15 вересня перед будинком Служби безпеки України у Києві відбулась акція протесту проти переслідування львівського історика Руслана Забілого, директора Національного меморіального музею „Тюрма на Лонцького (див. „Свобода“, ч.ч. 38, 39). Пікетувальники тримали гасла „Історикам – свободу!“, „Стоп КГБ!“, „Працівни-

ки СБУ! Мужньо протидійте політичним репресіям в Україні!“ та інші. Серед учасників акції були колишні політв'язні Василь Овсієнко, Євген Сверстюк, колишній директор архіву СБУ Володимир В'ятрович, багато молоді з університетів та шкіл.

Ілля Лабунька

Акція протесту перед будинком Служби безпеки України у Києві.

Фото: Ілля Лабунька

Продовження на стор. 8-9

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Янукович визнав наявність проблем з свободою слова

НЬО-ЙОРК. — Наявність проблем з свободою слова та демократичними свободами визнав Президент Віктор Янукович в інтерв'ю 22 вересня виданню „Вол Стріт Джорнал”. Він заявив: „Як багато пострадянських країн, Україна має певні хвороби”. Утім, за словами глави держави, вони не системні і було лише декілька випадків, коли права та свободи порушувалися. Окрім того, В. Янукович заявив, що Україна неухильно рухається у напрямку євроінтеграції і при цьому зберігає дружні взаємини з Росією. На думку Президента, Київ виконує функцію надійного мосту між Росією та Європою, зокрема у питанні постачання газу. („5 канал”)

К. Грищенко: „Діяспора мислить штампами і стереотипами”

КИЇВ. — „Небажання закордонних українців прийти на зустріч з Президентом Віктором Януковичем у Нью-Йорку свідчить про те, що їм нема що сказати”, – заявив міністер закордонних справ Костянтин Грищенко. Коментуючи відмову діяспори спілкуватися з В. Януковичем, він сказав: „Нема бажання вступати в той діалог, який би засвідчив, що насправді влада сьогодні є найбільшими патріотами в Україні”, – заявив К. Грищенко. Дипломат зазначив, що, перш за все, влада має дбати про тих українців, які живуть в своїй країні. „При цьому звичайно, ми поважаємо тих, хто живе за кордоном, можливо, в другому-третьому поколінні, які люблять цю країну. Але вони не живуть цим життям, яким живемо всі ми”, – заявив К. Грищенко. Міністер зазначив, що у діяспори „є свої уявлення, свої стереотипи, свої вподобання, які ґрунтуються на якихось штампах”. К. Грищенко також повідомив, що під час візиту Президента до США офіційні особи не озвучували тривоги щодо свобод в Україні. „Під час цієї візити я не чув такого роду стурбованості, навіть бажання говорити про цю тематику”, – заявив дипломат. („Українська правда”)

Почалися українсько-американські консультації з оборони

КИЇВ. — 27 вересня у Вашингтоні розпочалися українсько-американські консультації з питань оборони. Як повідомили у Департаменті преси та інформації Міністерства оборони України, до української делегації на зустрічі входять представники центрального апарату військового відомства та Генерального штабу Збройних сил України (ЗСУ) на чолі з заступником міністра оборони Борисом Андруськом. Делегацію Департаменту оборони США на консультаціях очолює помічник міністра оборони США з питань міжнародної безпеки, Посол Александер Вершбоу. 28 вересня, у Пентагоні, сторони обговорили цілі, завдання, досягнення та проблемні питання двосторонніх консультацій з питань оборони у 2009 році, питання співпраці в галузі безпеки між Україною і США у 2010

році, співпраці в галузі регіональної безпеки, проведення в Україні стратегічного оборонного огляду, актуальні питання двостороннього військово-технічного співробітництва, значну увагу приділили виконанню Державної програми розвитку ЗСУ на 2006-2011 роки, розробленні Концепції подальшого реформування ЗСУ на період до 2015 року. (Радіо „Свобода”)

Україна запросила на вибори європейських спостерігачів

КИЇВ. — Міністер закордонних справ України Костянтин Грищенко 27 вересня надіслав запрошення керівництву Бюра демократичних інститутів і прав людини Організації безпеки і співробітництва в Європі та Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи розглянути можливість направлення спостерігачів на місцеві вибори в Україні, які відбудуться 31 жовтня. „Зазначеною ініціативою Україна в черговий раз підтверджує свою відкритість і відданість європейським демократичним стандартам у сфері проведення вільних, чесних і прозорих виборів”, – йдеться у повідомленні. Також МЗС України обіцяє „надавати необхідне сприяння міжнародним спостерігачам від чужоземних держав і міжнародних організацій у здійсненні ними повноважень під час місцевих виборів в Україні”. (УНІАН)

Відбулася конференція з українсько-польських взаємин

ЯРЕМЧЕ, Івано-Франківська область. — „Як зміна президентів в Україні і Польщі позначиться на українсько-польських взаєминах? Лекції минулого і застороги майбутнього” – ці та інші питання обговорювали 24 вересня науковці й експерти двох країн на міжнародній науково-практичній конференції „Українсько-польські взаємини сьогодні: потреба „перезавантаження” чи продовження?”. Уже сама назва конференції викликала дискусії, хоча, на переконання професора Варшавського університету та Києво-Могилянської академії Олександри Гнатюк, „варто зрозуміти, що ми збудували, який капітал в нас є і раціонально його використовувати”. На секційних засіданнях обговорювалися питання політико-гуманітарного виміру українсько-польських взаємин та історії цих взаємин у ХХ ст. 25 вересня відбувся круглий стіл на тему „Сучасні оцінки союзу Півсудський-Петлюра 1920 року”. Це вже третя конференція, організована Центром дослідження Центрально-Східної Європи Прикарпатського університету, Інститутом європейської інтеграції Львівського університету ім. Івана Франка, редакцією газети „Кур'єр Галицький” та фондом „Допомага полякам на Сході”. (Радіо „Свобода”)

Україна і Польща вшанували пам'ять жертв НКВД

ХАРКІВ – У промові на Меморіалі пам'яті жертв тоталітаризму, відкритому 10 років тому, Президент Польщі Броніслав Коморовський 25 вересня зазначив:

„Ми тут зібралися, щоб помолилися за жертви тих часів, за всіх, хто своїм життям служив правді, і хто допомагав донести до людей правду про ті часи”. У жалобних заходах на цвинтарі жертв тоталітаризму, що поблизу селища П'ятихатки, взяли участь також прем'єр-міністр України Микола Азаров, родичі розстріляних у Харкові поляків та українців. Президент Польщі Б. Коморовський висловив сподівання, що колись меморіал з'явиться і на четвертому, „особливому для поляків” місці – у Биківні під Києвом. У складі делегації, що прибула до Харкова, близько 100 військових і 178 представників польських родин, чий близькі були розстріляні і поховані у Харкові. На Богослужіння приїхали близько 100 українських сімей, чий родичі були також розстріляні НКВД і тут поховані. Загалом на цвинтарі у Харкові поховані 4,300 розстріляних поляків та близько 3,000 представників різних національностей колишнього СРСР. (Радіо „Свобода”)

Китай братиме участь у модернізації копалин

КИЇВ. — Міністер вугільної промисловості Юрій Ященко та віце-президент Держбанку розвитку Китаю Гао Дзянь 23 вересня підписали меморандум про співпрацю у вугільній галузі. У документі йдеться про намір Державного банку розвитку Китаю інвестувати фонди в технічне переоснащення вугледобувних підприємств України. Передбачається здійснення восьми інвестиційних проєктів, три з яких плянується розпочати вже цього року. Незабаром Україну відвідають фахівці з Китаю з метою ознайомлення з технічним станом шахт, на яких будуть здійснюватися пілотні проєкти. („Кореспондент”)

Німеччина дасть фонди на гуманітарні проєкти в Україні

БЕРЛІН. — Німеччина надасть Україні 300 тис. євро для соціальної адаптації літніх осіб, які пережили тоталітаризм. Грантову підтримку відповідних проєктів здійснюватиме фонд „Пам'ять, відповідальність та майбутнє”. Через свою програму „Місце зустрічі: діалог” фонд здебільшого підтримуватиме зустрічі людей похилого віку, організацію виставок, надання медичної, соціальної та психологічної допомоги літнім людям, надання юридичних консультацій для колишніх оstarбайтерів. Конкурс на отримання грантів для українських громадських організацій німецький фонд плянує оголосити 1 жовтня в Міжнародний день осіб похилого віку, а закінчить прийом заяв наприкінці грудня. У такий спосіб німецький фонд підтримує українців вже третій рік поспіль. За цей час вже здійснено більше 40 таких проєктів. На їхню реалізацію німецька сторона виділила за цей час 700 тис. євро. („Німецька хвиля”)

Призначили головного реформатора

КИЇВ. — Адміністративним керівником Координаційного центру з впровадження економічних

реформ при Президентові призначений 27 вересня Олександр Данилюк. Відповідне рішення ухвалили співголови колегії Центру – голова Верховної Ради Володимир Литвин і прем'єр-міністр Микола Азаров. Координаційний центр створений указом глави держави як консультативно-дорадчий орган при Президентові для впровадження економічних реформ. Основним завданням центру є сприяння впровадженню положень Програми економічних реформ на 2010-2014 роки „Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна влада”, – це гасло Центру („Українська правда”)

Колишній голова СБУ отримав посаду в партії „Наша Україна”

КИЇВ. — Головою політради „Наша Україна” обрано Валентина Наливайченка. Таке рішення було прийнято 24 вересня під час IX з'їзду партії. До складу політради також увійшли Віра Ульянченко, Володимир Огризко, Микола Жулинський, Василь Князевич, Юрій Єхануров, Петро Ющенко, Григорій Омельченко, Лілія Григорович, Юрій Ключковський та Ірина Ванникова. Всього політрада налічуватиме 140 членів – по три представника від кожної обласної організації, народні депутати та інші. Головою виконавчого комітету „Нашої України” обрано колишнього голову „Укрспецекспорту” Сергія Бондарчука. Раніше у засобах масової інформації з'явилася інформація про те, що В. Наливайченко може очолити партію, яка пізніше була спротована. („Газета по-українськи”)

А. Шевченка призначено головою Комітету з питань свободи слова

КИЇВ. — Верховна Рада України призначила депутата від фракції Блоку Юлії Тимошенко Андрія Шевченка головою парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації. За постанову проголосували 373 із 426 депутатів. А. Шевченка звільнили з посади першого заступника голови цього комітету. Парламентський комітет з питань свободи слова та інформації досі очолювала член фракції Партії Регіонів Ганна Герман, яка була призначена заступником глави Адміністрації Президента. („Кореспондент”)

Посилено відповідальність за злочини проти дітей

КИЇВ. — Верховна Рада 23 вересня внесла зміни до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за злочини проти дітей, який підтримало 337 з 419 народних депутатів, зареєстрованих у сесійній залі. Зокрема внесено зміни до статті 167 Кримінального кодексу „Зловживання опікунськими правами”. Передбачено посилити відповідальність опікунів за використання опіки чи піклування з корисливою метою на шкоду підопічному (зайняття його житлової площі, використання майна тощо). Подібні зловживання каратимуться обмеженням волі або позбавленням волі до трьох років. („День”)

В. Ющенко надіслав відкритого листа В. Януковичеві

Голова Організації оборони чотирьох свобод України Михайло Козюпа переслав до „Свободи“ копію відкритого листа колишнього Президента України Віктора Ющенка до Президента України Віктора Януковича. Вміщуємо лист з збереженням правопису автора.

Шановний Вікторе Федоровичу! Звертаюся до Вас із думкою про майбутнє нашої країни. Про те, яку країну творить наше покоління – і яку країну передамо нашим дітям. Згадується безсмертне Шевченкове:

*У чужому краю
Не шукайте, не питаєте
Того, що немає
І на небі, а не тільки
На чужому полі.
В своїй хаті своя й правда,
І сила, і воля.*

Буремна історія України демонструє – лише маючи власну державу, лише власноруч порадкуючи у власній хаті, український народ може жити, розвиватися, посідати гідне місце між іншими народами. Втрата своєї держави завжди означає муки і смерть, як для патріотів, так і тих, хто знищує українську Державу.

Українських людей використовували як гарматне м'ясо в ім'я чужих інтересів. Українські землі і багатства живили чужі амбіції. А „раби, підніжки, грязь Москви, варшавське сміття“ – керманичі, які сприяли втраті Україною волі – чи не першими ішли під ніж нових хазяїв.

Лише в минулому столітті Україна до дна випила чашу втрати незалежності. Коли Визвольні змагання зазнали поразки, український народ заплатив страшну ціну. У концтаборах від Донецька до Києва нищили тих, хто міг постати за свободу. Від Харкова до Одеси хліборобські землі вкриті могилами жертв Голодомору. Від Биківні під Києвом до Бережан під Тернополем сотні місцевостей стали місця-

ми масового розстрілу ув'язнених НКВД.

Вільна думка, українське слово зазнавали репресій; мислителі, властители дум, які в інших країнах творили велич нації, в Україні ставали дисидентами. Історія України вчить – здобувши незалежність, життєво необхідно її втримати і зміцнити.

Для цього в сьогодинському світі є три важливі передумови – суспільство буде вільним, держава – демократичною, а люди – свідомі історії своєї країни.

Вільна людина не дозволить повернути себе у рабство. Тому свобода слова, свобода вибору, вільний розвиток підприємництва – це головні запоруки вільного розвитку України.

Своєю чергою, лише демократична Україна може бути вільною і незалежною, бо вона спирається на підтримку всього суспільства. Демократичній владі не треба буде спиратися на чиюсь підтримку ззовні. Навіть програвши вибори, політики в демократичній країні розуміють, що зможуть перемогти наступного разу – і працюють на країну. Зрештою, знання своєї історії, розуміння своїх коренів, чесна дискусія щодо подій минулого, які впливають на теперішнє і майбутнє, формують єдність нації – це найкраще щеплення від „меншовартості“, „малоросійства“.

Тільки влада, яка свідомо національних інтересів, впевнено їх захищає – користується повагою на міжнародній арені. У іншому випадку за словами дружби ховається використання у своїх цілях тих, хто не здатен обстоювати свій інтерес.

Зрадою національних інтересів ще ніхто не домігся жодних значимих поступок. Спроби використати подібні рецепти – приречені. Українське суспільство віддавна жило цінностями свободи. За вольності піднімалися повстання проти окупантів. У першій в світі писаній конституції – Конституції Пилипа Орлика – саме вольності стали основою суспільного ладу.

Саме тому суспільство не сприймає утисків свободи – слова, вибору, підприємництва.

Саме тому чим більше „консолідується“ влада, чим більше повноважень централізується, чим більше слів про „порядок“ чи „стабільність“ лунають – тим менша підтримка такої влади в суспільстві.

Не варто тішити себе ілюзіями – це не „купка опозиціонерів“ і не „зовнішні голоси“ незадоволені тим, у якому напрямку іде країна. Своє невдоволення демонструє український народ. Несприйняття і спротив викликають неоконкретні спроби чиновників припинити або взяти під контроль відродження національної пам'яті.

Органам, які відповідають за безпеку країни, слід замислитись – чиї інтереси вони охороняють. Україна, яка має знати правду про свою історію, чи сусідньої держави, де представники влади намагаються виправдати злочини сталінізму або заретушувати їх в історії? Це при тому, що 1 липня 2009 року Парламентська асамблея ОБСЄ у своїй резолюції прирівняла сталінізм до нацизму та закликала до засудження тоталітарних режимів на міжнародному рівні.

У цьому контексті виглядає блюзнірством, що представники партії комуністів, яка вважає себе правонаступницею КПРС, яка не показала за її злочини, керують установами, в руках яких знаходиться національна пам'ять. Це – Держав-

ний комітет архівів і Інститут національної пам'яті. Сподіваюсь, що у владній команді достатньо кваліфікованих фахівців, аби не лишати пам'ять народу в руках тих, хто прямо зацікавлений у її спотворенні. Більше того, останнім часом влада перейшла до репресій проти конкретних учених і установ.

Ситуація із затриманням та порушенням кримінальної справи проти директора Національного музею-меморіалу жертв окупаційних режимів „Тюрма на Лонцького“ Руслана Забілого, а згодом – обшук і вилучення історичних матеріалів з музею викликає обурення у всіх українських патріотів.

Такими діями влада хоче утвердити думку, що українська історія – секрет, та налаштовує суспільство проти себе і об'єктивно грає на руку тим, хто хоче зупинити демократичний розвиток України, хто супроти консолідації суспільства – зовнішнім, недружнім силам.

На сьогодні очевидно, що без особистого оперативного втручання Президента України ця справа і далі ганьбитиме державу в очах своїх громадян і світової спільноти.

Шановний Вікторе Федоровичу! Президент України за Конституцією є гарантом її суверенітету, прав і свобод її громадян. Це – високе звання і виняткова відповідальність. Переконали, що Ви не бажаєте, щоб Україна поступилась суверенітетом, щоб роль Президента зводилась до виконання розпоряджень іззовні.

Україна має шанс зберегти незалежність і стати однією з провідних країн Європи, лише якщо збереже свободу, демократичний лад і національну єдність.

Я, моя політична сила, громадські організації, українські громадяни є і залишатимуться твердими й непохитними прихильниками цього курсу країни.

З повагою,
Віктор Ющенко
20 вересня

УККА відповів на листа Президента В. Януковича

Як повідомила „Свобода“ (ч. 39), Президент України Віктор Янукович надіслав листа до Українського Конгресового Комітету Америки. Редакція отримала копію відповіді УККА В. Януковичеві, яку вміщуємо повністю. Лист датований 22 вересня.

Достойний пане Президенте!

Через Посольство України у Вашингтоні одержали Вашого листа, за що ми вдячні. Дозвольте на початку сказати, що саме одержання листа виповнило нас великою надією не тільки на діалог з теперішньою владою в Україні на чолі з Вами, але також на велику зміну у курсі політики України під час Вашого президентства.

Ми живемо подіями в Україні та заходами, які мають відношення не тільки до її мешканців, але також до українців, де б вони не проживали.

Від самого початку нашої організації Україна була основним предметом зацікавлення, а тим більше від моменту проголошення її незалежності та нових можливостей розвитку для українського народу.

Тому прийміть від нас висловлювання глибокого розчарування і здивування після прочитання самого тексту Вашого листа. Наприклад, Ви запропонували розв'язати такі болючі проблеми, як сьогодинське невизнання Вашою адміністрацією Голодомору геноцидом нашого народу. Хоч ми вітаємо відновлення підрозділу про Голодомор на

веб-сайті Президента, але є приголомшені тим, що всі згадки про геноцид нашого народу були відредаговані.

Також ми є стурбовані безпечною поведінкою Служби безпеки України щодо Музею-меморіалу „Тюрма на Лонцького“ і його керівника та переданням цих питань теперішньому керівникові Інституту національної пам'яті.

Ви призначили Валерія Солдатенка керівником цього надважливого інституту, знаючи його сумнозвісне минуле та його сьогодиншні упередження проти власне цих „білих плям“ у нашій історії – трагічного Голодомору та славної визвольної боротьби Організації Українських Націоналістів і Української Повстанської Армії.

Вже після свого призначення В. Солдатенко висловив свої упередження в парі зі своєю заявою, що він комуніст від 1969 року, і похвалився, що ніколи не зрікся свого партквитка.

Як зрозуміти не тільки таке призначення, але і доручення йому найважливіших питань, які сьогодні нас розділяють?

Хоч Ви у Вашому листі не згадали дуже болюче для нас питання, але слід нам піднести справу українофобного міністра освіти Дмитра Табачника. Десятиліттями, антиукраїнська радянська пропаганда спотворювала історію України. Сьогодні, міністер Д. Табачник продовжує таку антиукраїнську політику і не тільки поширює атаки проти держави, але й деструктивними діями підриває Ваше Президентство! Ми вірили, що Президент щонайменше звільнить цього українофоба, але, на жаль, так не сталося. Хіба для Президента такі підривні дії є припустимі?

При цій нагоді, просимо прийняти запевнення, що ми і далі працюємо „за процвітання і добробут нашої землі, за те, щоб світ поважав Україну“ і тому ми не можемо підтримувати Вашу політику, яку вважаємо не на користь нашого народу.

Ми не втрачаємо надії, що Ви зрозумієте помилковість Ваших сьогодиншніх позицій, що Ви приймете тягар чесної служби нашому народові в Україні та поза нею, конкретними діями проявите зміну у Вашому політичному курсі в сторону конструктивних дій в гуманітарній та економічній площинах. Росія – це сусід України, з яким у нас довга історія поневолення і переслі-

дування. З Росією треба жити в згоді, не забуваючи цієї історії. З такими як В. Солдатенко, Д. Табачник Ви до такого розуміння не можете дійти.

При цій нагоді відповідаємо також на запрошення взяти участь у зустрічі з Вами. Українська громада в США завжди надавала всі можливі способи підтримки для зміцнення незалежної і демократичної української держави та допомагала українській нації досягнути чесно, справедливо і рівного ставлення серед держав, як члена сім'ї суверенних народів.

Ми, як і раніше, залишаємося стійко відданими справі захисту інтересів українського народу, і продовжуватимемо це робити. Наша об'єднана Українська громада в США – Українська Американська Координаційна Рада, Український Народний Союз, Союз Українок Америки, Союз Українців Католиків Америки „Провидіння“ та „Нова українська хвиля“ – радо з Вами зустрічатимуться для корисного діалогу тоді, коли ми відчуймо від Вас щире піклування українським народом та його проблемами.

З повагою,
За Крайову екзекутиву УККА,
Тамара Олексій,
президент
Марійка Дупляк,
екзекутивний секретар

АМЕРИКА І СВІТ

Б. Обама закликав молодь прийти на вибори у листопаді

ВАШІНГТОН. — Президент США Барак Обама 29 вересня з головою поринув у нову виборчу кампанію. Поїздка чотирма штатами – Нью-Мексико, Вісконсинном, Айовою та Вірджинією – тривала два дні та мала на меті заохотити мешканців цих штатів віддати голоси за Демократичну партію під час виборів у Конгрес. У цих чотирьох штатах Б. Обама переміг свого суперника під час президентських виборів 2008 року. Основна категорія виборців, до якої звертався Б. Обама, – студенти та молодь. Саме вони були рушійною силою, яка допомогла йому стати Президентом. Але тепер, кажуть соціологи, демократична молодь проявляє політичну апатію. Лише 55 відс. молодих людей з впевненістю сказали, що вони прийдуть на вибори – порівняно з 75 відс. виборців похилого віку. Навіть самі студенти зазначають, що в них немає такого ентузіазму, який був під час президентських виборів. Чи надихне візита Б. Обами молодих демократів прийти на виборчі дільниці у листопаді? Експерти кажуть, що хоч демократична молодь і стежить за подіями, в неї починає наростати нехті до політичного процесу. До виборів у листопаді залишилося лише п'ять тижнів. Не виключено, що, аби не втратити більшість у Конгресі, багатьом демократам доведеться попрацювати ці дні у посиленому режимі. („Голос Америки“)

Глава МВФ відкинув можливість глобальної валютної війни

ВАШІНГТОН. — Директор-розпорядник Міжнародного валютного фонду (МВФ) Домінік Строс-Кан не бачить загрози глобальної валютної війни, пов'язаної з штучним ослабленням національних валют. Однак Д. Строс-Кан визнає, що пробле-

ма навмисного заниження валютних курсів дійсно існує і вважає, що її слід обговорити в ході листопадової зустрічі „G20“ у Сеулі і на зустрічах МВФ і Світового банку, які пройдуть у Вашингтоні на початку жовтня. Нагадаємо, що 28 вересня Бразилія констатувала початок міжнародної валютної війни, пов'язаної з бажанням країн підвищити свою конкурентоспроможність, знижуючи курси своїх валют. Так, як пише „Financial Times“, в останні тижні центральні банки Японії, Південної Кореї і Тайваню провели інтервенції на валютних ринках, щоб сприяти подальшому зміцненню національної валюти. („Кореспондент“)

К. Аштон не говорила про зміни в політиці щодо України

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Українські засоби масової інформації (ЗМІ) неправильно процитували виступ Верховного представника Європейського союзу (ЄС) з закордонних справ Катрін Аштон у Гарвардському університеті (США). Про це йдеться у заяві представництва Євросоюзу, оприлюдненій 29 вересня. „Змін у політиці ЄС стосовно України не відбулося. Натомість, К. Аштон дала зрозуміти у своїй відповіді, що Україна є європейською країною. ЄС готовий до співпраці з Україною в рамках Європейської політики сусідства та „Східного партнерства“, що ні в якому разі не є вироком стосовно майбутніх та довготермінових цілей. Зрозуміло, що ми бажаємо зміцнювати зв'язки і ми маємо надію, що Україна бажає цього також“, – мовиться в заяві представництва ЄС. Напередодні в деяких ЗМІ з'явилося повідомлення про те, що К. Аштон заявила, що Україна вже не прагне до Європейського союзу. З посиланням на виступ К. Аштон у Гарвардському університеті повідомлялося, що на уточнююче запитання про перспективи українського членства у

ЄС вона заявила, що „Україна не бачить себе у Євросоюзі, а бачить себе як європейську ідентичність“. (Радіо „Свобода“)

Посадника Москви відправили у відставку

МОСКВА. — Президент Росії Дмитро Медведєв 28 вересня підписав указ про відставку посадника Москви Юрія Лужкова, який „втратив довіру Президента“. Заяви передували тижні припущень, що Ю. Лужкова усунуть з посади через розбіжності з Президентом Д. Медведєвим. Ю. Лужков, один із найвпливовіших політиків Росії, був посадником Москви 18 років, але Кремль нещодавно звинуватив його у неналежному виконанні своїх обов'язків та корупції. В останні тижні на російських телеканалах була показана низка документальних фільмів, де викривались корупційні дії посадника та його дружини Олени Батуріної – найбагатшої жінки Росії. Звинувачення стосувались переважно будівельних проектів у Москві, до яких була причетна компанія „Інтеко“, яка належить О. Батуріній. Обов'язки посадника Москви тимчасово виконуватиме перший заступник Володимир Ресін. Ю. Лужков є однією із найсуперечливіших постатей у російському політикумі. Свого часу, за президентства Віктора Ющенка, Ю. Лужкова оголосили „персоною нон-грата в Україні“ за його антиукраїнські висловлювання, зокрема щодо повернення Криму Росії. (Bi-Bi-Ci)

У. Чавес оголосив про початок ядерної програми Венесуелі

КАРАКАС, Венесуела. — Уряд Венесуелі почав підготування до запуску мирної ядерної програми країни. Про це в понеділок, 27 вересня, заявив Президент країни Уго Чавес. „Ми обговорюємо проект щодо роботи з мирним ато-

мом, і вони (США) нас не зупинять. Нам це дійсно потрібно, і ми вже запустили перші дослідження“, – цитує венесуельського провідника агентство „Associated Press“. У. Чавес заговорив про початок ядерних досліджень у Венесуелі після того, як в американському штаті Нью-Мексико затримали фізика-ядерника Педро Маскероні і його дружину Марджорі, яких запідозрили у спробі передачі венесуельській владі секретної інформації. „Вони затримали вчених, здається, аргентинців, але я навіть не встиг спростувати нашу причетність до цієї справи, оскільки вже виступив представник їхнього уряду і повідомив, що ніяких свідчень причетності Венесуелі вони не знайшли“, – сказав У. Чавес. У вересні 2008 року У. Чавес заявив, що Росія допоможе Венесуелі побудувати атомний реактор у провінції Сулія на північному заході країни. При цьому Президент Венесуелі заявляв про мирні цілі ядерної програми – „для медицини і вироблення електрики“. („Кореспондент“)

США готові фінансувати українських спостерігачів на місцевих виборах

КИЇВ. — Посол США в Україні Джон Тефт заявив, що США разом з європейськими партнерами мають намір профінансувати українські громадські організації, які спостерігатимуть за проведенням місцевих виборів в Україні. Про це Дж. Тефт заявив 28 вересня в Симферополі після зустрічі з головою Верховної ради Криму Володимиром Константиновим. „Я побачив сьогодні повідомлення в пресі про те, що будуть спостерігачі Організації безпеки і співробітництва в Європі, і від Парламентської асамблеї Європи і Ради Європи на місцевих виборах, і я сподіваюся, що США і наші партнери з Європи допоможуть профінансувати українських спостерігачів, таких як Громадська мережа „Опора“ та інших, які в минулому займалися спостереженням за виборами. Якщо спостерігачі нам повідомлять про якісь проблеми, ми, звичайно, звернемо на це увагу уряду України, як ми це робимо завжди“, – сказав Дж. Тефт. Він також висловив сподівання з приводу того, що в Україні, зокрема в Криму, відбудуться вільні та чесні місцеві вибори. (Радіо „Свобода“)

Делегати вийшли, коли промовляв М. Ахмадінежад

НЮ-ЙОРК. — Понад 30 делегацій під проводом США залишили засідання Генеральної Асамблеї ООН 24 вересня під час промови Президента Ірану Махмуда Ахмадінежада, який заявив, що США, буцімто, самі влаштували напади 11 вересня 2001 року, аби посилювати контроль на Близькому Сході й захистити Ізраїль. М. Ахмадінежад не звернув уваги на протест і продовжив свої напади. Його промова нагадувала проповідь і включала його особисту точку зору на світ. У відповідь на промову М. Ахмадінежада речник американської місії при ООН Сузан Райс сказала: „Замість того, аби представляти прагнення і добру волю іранського народу, М. Ахмадінежад знову вирішив поширювати теорії змови та антисемітизму“. (Bi-Bi-Ci)

Президент США Барак Обама виступив в ООН

НЮ-ЙОРК. — У Нью-Йорку 23-30 вересня відбулася 65-та сесія Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй. За традицією, з вступним словом до делегатів 192 країн-членів ООН звернувся Президент Бразилії Луїз да Сільва. Слідом за ним слово взяв Президент США Барак Обама, який розпочав промову з того, перед якими викликами опинився світ через останню економічну кризу і які кроки вживає його уряд, щоб виправити ситуацію. Він наголосив на важливості для міжнародної спільноти діяти разом у питаннях боротьби з тероризмом, а також – тиснути на уряди таких країн-ізоїв як Іран та Північна Корея.

Завершив свій виступ Президент США закликом до всіх держав завжди і у всіх ситуаціях дотримуватися основоположних прав людини – принципів, на яких заснована ООН.

Чи не найбільша частина доповіді Б. Обами стосувалася питання примирення ізраїльтян та палестинців. Президент США закликав обидві сторони відповідально поставитись до теперішніх пере-

говорів і досягти компромісів, які дозволили б мирне співіснування двох незалежних держав. Він запросив міжнародну спільноту стати частиною мирного процесу: „Укласти мир мають ізраїльтяни та палестинці. Проте, кожний з нас має обов'язок також зробити свій вклад. Ті з нас, що є друзями Ізраїлю, повинні усвідомлювати, що справжня безпека для єврейської держави вимагає існування незалежної Палестини, яка вільно розвивається та в якій палестинський народ живе з гідністю. А ті з нас, що є друзями палестинців, повинні усвідомлювати, що права палестинського народу можна здобути лише мирним шляхом, включно з справжнім примиренням з Ізраїлем, який має жити у безпеці“.

Завважним було, що під час виступу Б. Обами у залі ООН, де мала сидіти делегація Ізраїлю, були порожні стільці. Речники ізраїльтян поспішили запевнити громадськість, що відсутність провідників їх країни не була демаршем чи проявом неповаги до Президента США. Делегація мусіла відлучитися для вшану-

вання традицій релігійного свята „Сукот“.

Попри відсутність ізраїльтян у залі Б. Обама чітко заявив, що арабський світ повинен визнати право на існування цієї держави, як також Ізраїль мусить визнати існування держави Палестина.

„Прошло вже 60 років з того часу, як Ізраїль став членом міжнародного співтовариства і його існування не може бути темою дебатів. Ізраїль є суверенною державою та історичною батьківщиною єврейського народу. Нехай всім, хто намагається підточити легітимність Ізраїлю, стане зрозуміло, що їхні спроби будуть зустрінуті непохитною опозицією з боку США. А спроби погрожувати ізраїльтянам або вбивати їх нічим не допоможуть палестинському народові. Вбивство невинних ізраїльтян – це не є опір, це несправедливість. Не помилиться: мужність такої людини як Президент Махмуд Абас, який захищає свій народ перед світовим співтовариством, є набагато більшою, ніж тих, хто стріляє у невинних жінок та дітей“, – зазначив Президент Б. Обама. („Голос Америки“)

Віктор Ющенко порівняв сучасну владу з окупаційною

КИЇВ. — Голова партії „Наша Україна“ Віктор Ющенко гостро засудив головні напрямки діяльності Президента Віктора Януковича та уряду Миколи Азарова і порівняв дії влади з „окупацією“.

Виступаючи на партійному з'їзді 24 вересня, який мав на меті започаткувати оновлення „Нашої України“, В. Ющенко закликав соратників бути у „жорсткій опозиції“ до чинної влади, яку назвав недемократичною, а її дії – антиукраїнськими. Він звинуватив владу у тиску на малих і середніх підприємців, в обмеженні демократичних прав і в наступі на „історію, пам'ять, освіту, мову“.

Вони не мають жодних цілей, крім влади і не знають жодних методів праці, як адміністративний тиск і політична підпорядкованість... (Влада) наступом пішла на історію, пам'ять, освіту, мову... Так може діяти лише чужа влада. Так може діяти лише окупант“, –

сказав В. Ющенко.

Згадавши свою поразку на минулих виборах, В. Ющенко заявив, що то був його особистий програв, але не поразка національно-демократичних та євроінтеграційних ідей.

Партія „Наша Україна“ намагається заявити про своє оновлення на початку виборчої кампанії. На першому після президентських виборів і після п'яти років партійної причетності до влади з'їзді, активісти „Нашої України“ намагаються зміцнити партію і зробити її привабливішою для виборців.

11 вересня президія політради „Нашої України“ подала у відставку, заявивши про відповідальність керівництва за провал провідника партії В. Ющенка на минулих президентських виборах.

Сам В. Ющенко запропонував на ключову керівну посаду в партії Валентина Наливайченка – колишнього голову Служби безпе-

ки України.

Партія заявляє, що боротиметься за голоси на місцевих виборах у жовтні, але при цьому наголошує на бажанні уникнути боротьби з ідеологічно близькими іншими патріотичними силами.

24 вересня на з'їзді „Нашої України“ виступив глава Української Православної Церкви Київського Патріархату Філарет, який, виявивши підтримку партії, наголосив, що його Церква „підтримувала і буде підтримувати патріотичні, демократичні сили в Україні“.

Патріарх Філарет закликав делегатів партійного з'їзду у Києві „не падати духом“.

Він натякнув також на проблеми

НА ТЕМИ ДНЯ

Присплять лукаві Україну

Нещодавно я мав телефонну розмову з знайомим ще з 1990-их років французом, який, хоч і не бездоганно, але володіє українською мовою, цікавиться Україною. Приїжджав він тоді в Україну, захоплений романтикою української незалежності, щоб віднайти тут своє призагублене прадідівське коріння, поради разом з нами нашою свободою й державністю. Тепер запитав я його, наскільки пересічна французька сім'я відчуває нині кризи, яка нібито охопила весь світ.

У відповідь міг співрозмовник сказав: „Я не знаю. Можливо, криза десь когось у світі й охопила, але ми у Франції її не відчуваємо. Як працювали, так і працюємо, як жили, так і живемо“.

Немало довелося пережити таких криз українцям старшого покоління за своє життя. Найбільше відчутним вони були в часи голодоморів, колгоспної сверблячки, воєнних лихоліть і повоєнних розрух. Якщо ж, відкинувши всяку високу політичну та фінансово-економічну „тріскотню“, опуститись до людей на землю й подумати, як кажуть, на хлопський розум, то кризи здебільшого наслідують на ті господарства й родини, де погані господарі, де в сім'ї нема злагоди, де хтось з родини має пристрасть до чарки. Або коли бідна вдова з дрібними діточками не може вибратися з злиднів, чи одинока старенька мати, що втратила на війні синів і змушена йти на жебри, то у таких людей хата немазана і не заметена, і діти брудні, голодні, занедбані й неслухняні, наслідують болячки.

Чи ж не те саме відбувається в масштабах держав? Чи не така криза і в нашій Україні?

Довга неволя зробила свою справу. Ламали злії воріженьки українські хребти більше як 300 літ, нагнали людей додолу, привчали, як волів, до ярма, товкли непокірних у тюремних ступах, перемелювали в концтабірних млинах, душили голодом, отруювали кров, чисті зерна нашої культури й мови змішували з московським кукілем і мітлицею, й родився вівсюг. Відірвали від землі хлібороба, довели українців до духовного каліцтва. Вирощували меншовартісних послушних плазунів, а ще перекичків і пристосуванців. А тому значно тяжче нам, ніж іншим народам, що вийшли з імперської неволі. Не можливо стати на рівні ноги, випростати хребти. Біда ще й у тім,

його Церкви, що опинилася в тіні після приходу до влади Президента В. Януковича, котрий показово виявляє симпатії лише до Української Православної Церкви Московського Патріархату. Він сказав, що церква завжди міцніла у ті часи, коли вона боролася.

Нещодавно глава Української Греко-Католицької Церкви Любомир Гузар також виявив здивування, що В. Янукович як Президент країни не докладає зусиль, щоб наголосити на рівних правах і відсутності державних переваг для всіх Церков в Україні.

Кардинал Л. Гузар сказав, що В. Янукович як віруюча людина має право молитися в одній церкві, яку вважає своєю, але як державний діяч він повинен виявляти увагу до всіх релігійних громад. (Bi-Bi-Ci)

Про відзначення нагородами України громадян інших держав

За вагомих особистих внесок у зміцнення міжнародного авторитету України, популяризацію її історичної спадщини і сучасних досягнень та з нагоди 19-ої річниці незалежності України Президент України Віктор Янукович указом від 24 серпня нагородив орденом „За заслуги“ III ступеня директора української радіопрограми Михайла Комічака (Пітсбург, Пенсильванія), громадських діячів Михайла Корчинського (Бетель-Парк, Пен-

сильванія) і Євгена Кострубу (Канада), голову Карпатського лещетарського клубу Северина-Мстислава Ігоря Палидовича (США).

Орденом княгині Ольги III ступеня нагороджена Маріанн Олсен, виконавчий директор організації „Нова надія для дітей“ (США). Відзначає також громадян Рсоїї, Молдови, Голяндії, Казахстану, Польщі, Німеччини. (Інтернет-представництво Президента України)

Пенсії для українців за кордоном

КИЇВ. – Комітет Верховної Ради з питань соціальної політики і праці 21 вересня схвалив законопроект народного депутата Олександра Фельдмана про пенсійне забезпечення громадян України, які проживають за кордоном.

Зокрема, пропонується привести у відповідність з Конституцією України норми чинних законів, згідно з якими громадянам України, які виїхали за її межі, припинялася виплата трудових пенсій. Таким чином, громадяни України, які мають право на отримання пенсій, зможуть одержувати вста-

новлену їм пенсію, проживаючи за кордоном.

За словами О. Фельдмана, існуючі на даний час обмеження щодо виплати трудових пенсій громадянам України не лише абсурдні, а й антиконституційні.

У жовтні 2009 року Конституційний суд України визнав за неконституційні положення закону „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“ в частині припинення виплати пенсій громадянам України на весь час їх проживання за кордоном. (УНІАН)

За рівнем насильства серед молоді Україна посіла п'яте місце у Європі

КИЇВ. — Україна посідає п'яте місце в Європі за рівнем насильства серед молоді, йдеться у звіті Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), оприлюдненому 23 вересня. Сумне першенство належить російській молоді. У Росії від поножів'я гине 16 осіб на 100 тис. населення.

Найменше від бійок і різанини страждає молодь в Німеччині, де цей показник не сягає і половини випадку на 100 тис. населення. Україна опинилася на п'ятому місці, з 5.6 смертельних випадків на 100 тис. населення. Її випередили Албанія, Казахстан та Білорусь. З іншого боку, у великій кількості

європейських країн, які увійшли до дослідження, цей показник не сягає і одного випадку. Однак в організації переконані, що більшості цих смертей можна уникнути, якщо суспільство поставиться серйозно до запобігання насильству серед молоді.

За словами директора Європейського регіонального відділення ВООЗ Сузани Якаб, якби всі країни досягли такого рівня, як Німеччина, Вірменія, Австрія, Чехія, Велика Британія, які перебувають в кінці списку смертності від поножів'я, то це рятувало б життя 13 тис. молодих європейців. („Газета по-українськи“)

Нинішня ж влада це добре бачить і все більше присипляє довірливих малоросів „обіцянками-цяцянками“ про краще життя, яке незабаром настане, готуючи для них старе московсько-імперське стійло.

То ж збудися, народе український! Протри свої заспані очі!

Оксентій Каменюк,
колишній політ'язень,
Тернопіль

Допоможемо Україні в інакший спосіб

За 19 років після відновлення державної незалежності України світове українство, зокрема українські громади на Північно-американському континенті, не одну й не дві добрі справи здійснили в ім'я відродження нашої нації, в цілях утвердження державної незалежності України, поглиблення і зміцнення її національного суверенітету.

Це зацікавлене і щире сприяння Україні можна порівняти з величезною кількістю більших чи менших річок, що безперервно текли в Україну. Не злічити різних фондів, проєктів, грошових збірок, адресованих українській стороні – громадським організаціям, культурним установам, видавництвам, редакціям газет і журналів.

Ріки допомоги текли і далі течуть на адреси конкретних родин і осіб в Україні. Мабуть, ніхто ніколи не підрахує усього обсягу цієї допомоги, бо не для обрахування надавалася і надається вона, а від щирого серця.

Але саме в цій щиросердності, в її стихійному, спонтанному характері полягає головний недолік цієї допомоги. Вона не змінила України, не реформувала прищеплений окупаційними режимами уклад життя, не зачепила типової для тоталітарних суспільств психології. Сумно про це думати, але сталося, може, якраз навпаки: закордонна допомога Україні, замість сприяти розвиткові українського суспільства, певною мірою позбавляла його стимулів до саморозвитку, до руху вперед власними ногами.

Тому треба критично переглянути цей характер допомоги Україні і знайти такий спосіб, котрий викличе глибокі якісні зміни в житті суспільства.

Згадаємо, що є найціннішим здобутком українців Америки і західного світу в цілому. Не гроші, не речі, а їхній унікальний і надзвичайно повчальний досвід життя поза Україною. Досвід виживання в умовах, коли нема на кого поклатися, окрім себе самого, своїх рук і розуму. Досвід згуртування „я“ в „ми“ задля досягнення спільних цілей. Ніхто зверху, крім Бога, і власної відповідальності перед Ним, перед собою і своїми дітьми, не керував імігрантами, а висліди – знамениті: сотні церков і шкіл, наукові і культурно-мистецькі центри, музеї, пластові і сумівські табори, спортові й відпочинкові оселі.

Якщо знайдемо способи і засоби передання цього досвіду сьогоденній Україні, вона набагато швидше вийде з кола своїх проблем. Геть усі вони розв'яжуться, якщо відпаде головна причина – сподівання на владу, а не на себе. Влада, особливо теперішня, дуже хоче, щоб українці сподівалися на неї і тільки на неї. Тоді вона спокійна, живе в своє задоволення і вдає, що дбає про народ, а в душі сміється з нього і з його наївності.

Змінити психологію залежності від влади – це не означає відмови від влади. Це означає тільки, що влада служитиме людям, а не люди – їй.

ЖОВТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Мати Лесі Українки – Олена Пчілка

80 років тому, 3 жовтня 1930 року, померла Олена Пчілка – Ольга Петрівна Косач. Для увічнення її імені в нашій національній культурі вповні вистачило б того, що вона була матір'ю Лесі Українки. Але власна її письменницька діяльність також значуща, притягальна своєю правдолюбністю, щирістю і рідкісною, як на українське інтелігентне середовище, безкомпромісністю та мужністю. І все ж у випадку родин Драгоманових і Косачів передусім треба говорити не про літературу, не про художні чи дослідницькі тексти, а про атмосферу, котра панувала у стінах дому і в котрій діти виростили свідомими й непохитними українцями.

Петро Драгоманов в молоді літа студіював у Петербурзі право, дістав добру працю в міністерстві закордонних справ, але тому що мав душу українську, писав не кепські, пройняті вільнолюбством вірші, то повернувся в Україну й, успадкувавши батьківський маєток, одружився з простою селянкою та став так господарювати, що їхні кріпаки чули себе членами цієї родини.

В очах місцевих дворян той лібералізм сприймався як непростий гріх, тому освічений і талановитий правник дістати служби вже не міг, але й не жалкував з цього приводу – в його розумінні людських вартостей все українське, народне, звичаєве незрівняно переважало. Виключно у цьому розумінні життя і довколишнього світу виростили п'ятеро дітей П. Драгоманова, з них двоє істотно збагатили українську літературу, культуру в цілому – Олена Пчілка-Ольга Драгоманова і її молодший брат Михайло Драгоманов.

В родині Косачів панувала така ж глибинно українська духовна й інтелектуальна атмосфера. У віці 17 років О. Драгоманова, красуня й розумниця, успішно закінчила у Києві „Зразковий пансіон шляхетних дівич“, а 19-річною вийшла заміж за випускника Київського університету Петра Косача. Буквально через декілька днів після весілля подружжя від'їхало до Звягелю (тепер Новоград-Волинський), до місця служби молодого правника. Там, на Волині, в Косачів народилися четверо доньок, починаючи з Лариси, майбутньої нашої всенародної гордості – Лесі Українки, та двоє синів.

Й от скільки сил – духовних, душевних, фізичних – треба було мати в собі цій тендітній жінці, щоб, виховуючи шістьох дітей, навчаючи їх замість учителів і будучи прив'язаною до дому Лесиною хворобою, так відповідально і надхненно сплачувати борг українки перед своїми батьком і матір'ю – за те, що колись сповнили її дитяче серденько любов'ю до народної культури – рідної мови, пісень, звичаїв, обрядів.

Вже в перші її „волинські“ роки у Києві побачила світ її книжка „Український народний орнамент“ – й відразу принесла авторці славу народознавця. Її ґрунтовне зацікавлення етнографією і фолклором втілювалося в інші цінні праці, зокрема „Українські узорі“, „Про легенди й пісні“, „Українське селянське малювання на стінах“ та ін. Водночас писала свої вірші, оповідання, повісті і драми,

п'єси для українських дітей, видала літературно-критичні есеї „М. П. Старицький“, „Марко Кропивницький яко артист і автор“, „Євген Гребінка і його час“, „Микола Лисенко“, „Спогади про Михайла Драгоманова“, перекладала Овідія, Гете, Адама Міцкевича, Михайла Лермонтова. З Наталією Кобринською, як дві піонерки українського жіночого руху, вони, підтримані Іваном Франком, видали у Львові альманах „Перший вінок“. На початку 1900-их років Олена Пчілка була видавцем київського журналу „Рідний край“ і його додатку „Молода Україна“.

І візьмімо до уваги, що вся ця величезна проукраїнська праця здійснювалася всупереч тогочасним суспільним обставинам, а не завдяки їм. За царської Росії національно свідомий український інтелігент, присвятивши своє життя рідному народові, не мав нізвідки заохочення і підтримки.

У тому ж Звягелі міська еліта, російськомовна і польськомовна, дивилася на україномовний дім Косачів зизим оком. Олена Пчілка – єдиний україномовний промовець на відкритті пам'ятника в Іванові Котляревському в Полтаві 1903 року. У 1905 році вона була одним з чотирьох делегатів до царського прем'єра Сергія Вітте з вимогою скасувати варварську заборону на українське книгодрукування й освіту. Ледве чи був тоді в цілій імперії хоч один публіцист, хто б так без страху і лукавства писав про ставлення до української справи з боку росіян, поляків, євреїв.

У 1920 році її заарештували більшовики – за „український буржуазний націоналізм“: під час святкування дня народження Тараса Шевченка у Гадячі вона огорнула погруддя поета жовто-блакитним прапором, а коли комісар Крамаренко зірвав той прапор, Олена Пчілка підняла на ноги всю залу, скандуючи: „Ганьба Крамаренкові!“. Але перший арешт був недолговий, бо нова влада ще якоюсь мірою змушена була рахуватися з відомою всій Україні особистістю, до того ж – першою жінкою-членом Української Академії Наук.

Другий арешт припав на 1930 рік, коли почалися криваві репресії на свідоме українство. Від допитів і катувань її врятував Господь, взявши цю правдиву, праведну жінку до Себе.

„50 літ вона засівала українське поле ідеями правди, віри, добра, краси і гордості за свій народ, з корінням вириваючи бур'ян рабства, слабкості, байдужості, лінивства, що деморалізували націю, шкодили її природному розвитку і ростові. Життя підтвердило слушність несприйняття нею російських лібералів і російського лібералізму, проповідувачів соціалізму і клясової боротьби. Вона мала рацію й тоді, коли підкреслювала, що ніяке угруповання не переможе, коли не виховає у своїх членів передусім характеру, гордого і незалежного духу, коли не зформує людей „міцного переконання“, фанатиків ідеї, цивільної відваги“, – писав Дмитро Донцов в есеї „Мати Лесі Українки (Олена Пчілка)“. Ця її рація актуальна донині.

П. Ч.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу

\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
e-mail: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
Fax: (973) 644-9510
e-mail: adukr@optonline.net
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 дод. 3042
e-mail: subscription@svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Потерпаємо від колишніх цариць

У ч. 35 „Свободи“ було опубліковано статтю Світлани Орел про те, як проросійське священицтво у Кіровограді, при мовчазній підтримці Академії Наук України, намагається затвердити св. Єлисавету покровителькою цього міста і навіть повернути йому ім'я російської цариці Єлисавети, доньки злісного ворога України царя Петра I. Зрозуміло, що це – чергова акція войовничого Московського патріархату (МП).

У нашому місті Дніпропетровську править Митрополит Іриней, один із поплічників Патріарха Кирила. Завдяки його клопотам і за російського фінансування будуються численні церкви Московського патріархату, побудований величезний комплекс Дніпропетровської та Павлоградської єпархії, відбуваються коштовні урочистості з приводу церковних свят. З ініціативи Іриней у 2006 році було встановлено бронзову скульптуру св. Катерини.

Українські патріоти зібрали десятки тисяч підписів під листом Президентів України з вимогою відмовитися від цього заходу, але влада не почула своїх виборців, голосу розуму, і нині фігура св. Катерини стоїть у центральній частині міста, на будинку єпархії МП.

Митрополит Іриней твердить, що св. Катерина була покровителькою міста Катеринослава. Фактично місто було засноване за вказівкою російської цариці Катерини II і названо на її честь. Про це сказано у книзі Дмитра Яворницького

„Історія міста Катеринослава“.

Кілька слів щодо св. Катерини. Була у давній Греції така донька царя Ксанта, яка агітувала простий люд прийняти християнство. За це її вбили римляни, а Римокатолицька Церква визнала страдницю святою. День св. Катерини не відзначався як день „покровительки Катеринослава“ від заснування міста і до 1917 року. Таким чином, міт про „покровительство св. Катерини“ – це фікція, вигадана Митрополитом Іринеем і підтримана місцевою владою. Отже, Кіровоград і Дніпропетровськ можна вважати „містами-побратимами“ – біда у нас спільна.

А що стосується звернення кіровоградського журналіста Юрія Матівоса за роз'ясненням до президента Національної Академії Наук Бориса Патона, то це був наївний хід. Я добре пам'ятаю, як Михайло Горбачов приїздив з Москви до Києва вшановувати першого секретаря Центрального комітету Комуністичної партії України Володимира Щербицького.

На урочистостях на трибуну вийшов Б. Патон і виголосив: „Щербицький – це видатний теоретик марксизму!“. В. Щербицький ніколи не був теоретиком марксизму, а Б. Патон не знав біографії В. Щербицького. Де вже йому знати історію християнських святих! І не витрачайте гроші на поштові марки, пишучи до таких осіб!

Володимир Єфимов,
Дніпропетровськ

З думкою про добро України

Як приємно читати про те, що хтось повернувся в Україну для її блага. Дякую Оксані Баюл, яка повернулася в рідний край, щоб виховувати нових олімпійських чемпіонів.

Дивно, що в „Свободі“ ще з'являється критика з боку окремих читачів на адресу тих представників України, які працюють для своєї держави, але не мають українського походження. Адже відома істина, що батьків не вибирають. А може, ми всі дружно повернемося в наші покинуті, занедбані українські села, та вибудуємо таку ж цивілізацію, як ми, українці, вибудували на чужих землях, за океаном?

Чи потрібні Україні нескінченні суперечки про те, хто якою мовою в дитинстві заговорив? Чи не настав час самим собі признатись, що проблема лежить в генах українця, в його боягузливій натурі, в почутті меншовартості, в його неповазі до своїх же співвітчизників. Історичні причини цього явища добре відомі.

Довелось мені у 2003 році звернутись в міністерство освіти України. В кабінеті чиновника з-за столу було ледь видно. Над його головою літав рій мух. Через хвилину другу в кабінет зайшла прибиральниця – розкішна молодиця. Вона сіла, критично мене оглядаючи і показуючи, що вона тут господарка. На мої запитання чиновник нічого конкретно не відповів. І було мені Україну шкода до сліз. Чого можна

чекати від правління, яке від найвищих ступенів до найнижчих не має в собі жодного бажання будувати демократичну державу?

Поки українці сперечалися, нахабна Москва загарбала все в свої руки. І знову – не всі росіяни в цьому винні.

Надія Гінтон,
Толідо, Огайо

Рейд пам'яті чи антиукраїнська акція?

З 28 серпня до 18 вересня у Польщі був організований Х Міжнародний мотоциклетний катинський рейд, який широко пропагувався у країні та в діаспорі. Рейд мотоциклістів розпочався у Варшаві і мав пройти, крім Польщі, ще й у Литві, Білорусі, Росії та Україні.

У Львові учасники мотопробігу почали роздавати львів'янам видання, які своїм змістом і світлинами ображали національну пам'ять та історію українців. А про Катинь – нічого, окрім вірша. Слід би пригадати учасникам акції, що серед замордованих польських офіцерів в Катині та в інших місцях страт, було кілька сотень українців, що були старшинами Війська Польського.

В буклеті були заклики: „Відвідаємо місця злочинів – комуністичних, німецьких і бандитів з УПА“. Польські організатори і виконавці акції добре знають, що в Галичині та на Волині українці з великою

В обороні українського селянства

Професійно дипломатична відповідь Петра Часта д-рові Юрієві Щербакові в обороні українського селянства була вміщена у „Свободі“ 27 серпня. В політичній статті „Влада темряви“ (газета „День“) Ю. Щербак намагається висвітлити причину непорозуміння між колишніми Президентом Віктором Ющенком і Прем'єр-міністром Юлією Тимошенко, яке він вважає причиною лиха? Він пише, що „ненависть В. Юценка до Ю. Тимошенко – це заздрість однокласника-селяка з комплексом меншевартості до блискучої міської дівчини-відмінниці“. Це можна вважати приниженням українського села у порівнянні з зросійщеним містом, що його уособлює Ю. Тимошенко.

Не ображаючи автора статті, П. Часто висвітлив від найдавніших часів трагічну долю українського селянства, яке в терпіннях і пониженні несло і несе тягар нації і зберігає українську ідентичність. Українське село було, є і буде незнищимою твердинею української нації. Більше цього, село було єдиним джерелом постачання української інтелігенції та героїчних борців за волю нашого народу. Цього не можна сказати про міську інтелігенцію, яка, за малими винятками,

розчинялась в чужому доккілі, а то й сприяла чужинській владі.

Коли б не селянство, яке зберегло українську ідентичність, культуру, релігію, звичаї, то не відомо, чи була б сьогодні Україна навіть такою, як вона є. Селянство пережило кріпацьку неволю, Голодомор, одначе не було випадку, щоб місто допомогло вмираючому селянству. Чи могла б тривати 10 років боротьба Української Повстанської Армії проти двох світових тираній, якби не селянська жертвенність, його вояцтво і продовольство?

Цю селянську терплячу мовчазну силу колишні гнобителі разом з вислужниками використовують гірше, ніж колишні окупанти, що висилали народ в азійські простори, бо в часі незалежності через злидні мільйони українців добровільно втекли за кордони, щоб вижити. Антиукраїнська влада в Україні, боячись сили терплячого народу, тримає його в злиднях, щоб він міг думати тільки про те, як вижити. І якщо патріотичні політики не розумітимуть, що сила – не в партіях, а в мовчазному народі, то загроза українській незалежності зростатиме з кожним днем.

Іван Буртик,
Кліфтон, Нью-Джерзі

Не тільки читають, а й пишуть

Про те, що передплатники нашого тижневика не тільки читають усі публікації, а й роздумують щодо прочитаного, свідчать численні листи до редакції. Два листи надіслав д-р **Василь Рождественський** з Вудгевену, Мишиген. У Листі „На суд праведний“ він відгукується на численні публікації про незгоду Росії з вшануванням пам'яті Степана Бандери і Романа Шухевича. Автор пише, що українські герої боролися також за визволення Польщі, Угорщини, Чехії, Словаччини, Румунії і Болгарії, і нагадує, що радянські танки майже пів століття стояли в окупованому Радянської армією Берліні.

В листі „Дим автостради“ В. Рождественський нагадує з приводу автопробігу до Києва за участі президентів Дмитра Медведєва і Віктора Януковича про автопробіг групи шахраїв з популярного сатиричного роману Іллі Ільфа і Євгена Петрова „Золоте теля“. Нинішні учасники автопробігу ніби не розуміють сатири роману і хизуються своїми „досягненнями“ серед, пише автор, „нешчасних людей, які ходять неголені і невиспані, розмовляють суржиком і живуть жебрацьким життям“.

Любомира Бойко з Юніону, Нью-Джерзі, дякує за розміщення в „Свободі“ її допису про „Міс Україну-2010“, на який вона дістала багато телефонних і письмових відгуків.

Юрій Кравчук з Вільмінгтон, Делавер, в листі „Україна на зміні“ пише про країни Європи, які зазнали великої міграції з бідніших країн Африки та Азії і потерпіли від нашествия людей, яким треба надавати допомогу. В Україні, пише автор, живе багато подібних прихордьків з Росії, переселених за часів СРСР. Коли вони не визнають української державності, то можуть, повернутися на землю своїх батьків.

Андрій Пашук з Нью-Йорку не погоджується з тим, що в ч. 34 „Свободи“ були розміщені поряд на першій сторінці привітання з нагоди Дня незалежності України від Посла України в США Олександра Моцика, Генерального консула України в Нью-Йорку Сергія Погорельцева, президента Українського Народного Союзу Стефана Качарая, президента Українського Конгресового Комітету Америки Тамари Олексій і екзекутивного секретаря УККА Марійки Дупляк. Останній з цих привітів, на думку автора, треба було помістити на іншій сторінці, оскільки він був у формі заклику.

Ігор Федик,
Івано-Франківськ

Українці провели акції протесту проти політики Віктора Януковича

ОТАВА...

(Закінчення зі стор. 1)

ти Дмитра Табачника, голови Інституту національної пам'яті Валерія Солдатенка та голови Служби безпеки України Валерія Хорошковського.

Вони закликали уряд припинити фальсифікування української історії та розповісти правду про злочини СРСР в Україні, домагалися також, щоб Президент визнав Голодомор 1932-1933 років геноцидом, не допускав переслідувань та порушень прав людини в Україні на зразок тих, що діються в Росії, щоб Організація українських націоналістів і Українська Повстанська Армія (ОУН і УПА) були визнані борцями за свободу України.

На вічу були присутні представники організацій: Оксана Процюк-Чиж – Крайова управа Ліги Українок Канади, Орест Стеців – Крайова управа ЛУК, Зенон Чиж – віце-президент СУСК, Микола Кошик – президент Товариства УПА, Адріана Кардаш – член Крайової управи СУМ та голова відділу СУМ в Етобіко, Борис Потапенко – КУДОК, Марія Крет і Адріана Вілсон-Буйняк – голови відділів Ліги Українок Канади в Етобіко і Отаві, Іванна Баран – голова відділу СУМ в Отаві, Адріана Сірська – голова СУСК в Університеті Отави, Петро Кардаш – голова відділу ЛУК в Етобіко; Стефанія Стадник – відділ СУМ в Монреалі, Борис Михайлець – голова відділу ЛУК в Торонто.

Під час віча офіційна заява була представле-

Молоді учасники віча в Отаві.

на заступникові Посла України у Канаді Ігореві Кізимові, який запропонував, щоб кілька учасників віча зайшли у приміщення посольства, де відбулося відверте і плідне обговорення головних точок заяви.

Учасниками зустрічі були переважно студенти університетів у Отаві і Торонто. Майже годинна дискусія завершилася взаємними обіцянками,

що всі зусилля будуть спрямовані на збереження української незалежної держави та підтримання життєво важливих національних інтересів. Передану заяву на вічу прочитав Зенон Чиж.

В заяві також було звернуто увагу на лист Президента В. Януковича до української діаспори, спеціально спрямований до Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) в надії стримати публічні виступи та висловлювання проти політики Президента В. Януковича під час його візиту до ООН.

Анна Назарович прочитала заяву на захист Р. Забілого, яку підписало понад 100 вчених в Україні. У заяві міститься посилання на те, що режим В. Януковича принижує Україну в очах усього світу.

У своєму виступі П. Кардаш звернув увагу на дії Президента В. Януковича, які підривають добре ім'я і повагу до України як незалежної держави.

О. Кардаш закінчив виступ рядками з вірша Тараса Шевченка „До Основ'яненка“:

Слава не поляже,
Не поляже, а розкаже,
Що діялось в світі,
Чия правда, чия кривда,
І чий ми діти.
Наша дума, наша пісня
Не вмре, не загине...
От де, люде, наша слава,
Слава України!

О. Стеців прочитав заяву від ОУН, яку підписав її голова Стефан Романів.

Під час акції протесту в Отаві.

Засоби масової інформації розповіли світові про акції протесту

23 вересня переважна більшість інформаційних агенцій, інтернет-видань та інших засобів масової інформації світу розповіли про акції протесту, якими закордонні українці зустріли візиту Президента України Віктора Януковича до Нью-Йорку на Генеральну асамблею ООН.

УНІАН розмістила шість світлин з акції протесту в Нью-Йорку на сторінці фотосервісу, а в статті „Чому діаспора у США не пішла до Януковича“ зазначила:

„Незважаючи на намагання Президента Януковича налагодити стосунки з українською діаспорою напередодні візиту до США, представники українських організацій зустріли його акцією протесту під гаслом „Україна не на продаж“ та відмовились від запропонованої зустрічі“.

На Радіо „Свобода“ Мар'яна Драч у повідомленні „Українська громада у США протестує проти політики Януковича“ передала: „Під час візиту Президента України до США представники української громади організували акцію протесту у Нью-Йорку проти політики україн-

ської влади під гаслом „Україна не для продажу“.

Радіо „Свобода“ також передало телефоном з Нью-Йорку думку президента Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) Тамари Олексій: „Коли українська громада дізналася, що Президент Янукович приїжджає до Нью-Йорка, щоб виступати перед Генеральною асамблеєю ООН, то вирішила, що це дасть нам дуже добру нагоду відстоювати права людини і національні права в Україні і протестувати проти проросійської політики Президента та його адміністрації“.

В газеті „Україна молода“ Степан Щесняк повідомив: „Януковича чекав холодний прийом: українська діаспора, обурена політикою Банкової, підготувала у Нью-Йорку акцію протесту під гаслом „Янукович! Україна не продається!“. Учасники мали мету привернути увагу світової громадськості до тривожних ознак втрати незалежності.“

Українська діаспора в Америці прагне продемонструвати світові, що політика В. Януковича на посаді Президента ставить під загрозу

національну ідентичність і суверенітет України як держави.

Інтернет-видання „Українська правда“ у статті „Українська діаспора не прийшла на зустріч із Януковичем у Нью-Йорку“ повідомила: „Українська діаспора відмовилася прийти на зустріч з Президентом України Віктором Януковичем у Нью-Йорку. Про це повідомила в інтерв'ю заступник глави адміністрації Президента Ганна Герман у ніч на четвер. За словами Г. Герман, Президент залишається відкритим до діалогу з українською громадою в США.“

„Відносини української держави й української громади є важливими“, – наголосила вона.

Політолог Тарас Кузьо заявив в інтернеті („Українська правда“: „Українська діаспора у США жорстко розкритикувала політику Януковича. Українська діаспора розчарована політикою Януковича. УККА пояснив відмову від зустрічі з Президентом України неприйняттям його позиції щодо Голодомору, ОУН і УПА і деяких кадрових призначень“.

„Ми й надалі працюємо за процвітання і добробут нашої землі, за те, щоб світ поважав Україну, і тому ми не можемо підтримувати Вашу політику, яку вважаємо некорисною для нашого народу“, – йдеться у листі УККА до В. Януковича. Автори листа висловлюють розчарування ставленням Президента до Голодомору 1932-1933 років, ситуацією навколо Національного музею-меморіалу жертв окупаційних режимів „Тюрма на Лонцького“ у Львові, позицією Президента щодо міністра науки і освіти Дмитра Табачника. УККА висловив готовність зустрітися з В. Януковичем у разі зміни його політичної позиції.

Газета „Файненшел Таймс“ у редакційній статті „Київ переживає занепад демократії“ пише: „Внутрішній та міжнародний медовий місяць Президента Віктора Януковича закінчився. Янукович стане персоною нон-грата на Заході значно швидше, ніж Леонід Кучма. Кучма прийшов до влади в 1994 році, і став персоною нон-грата тільки в

(Закінчення на стор. 10)

Українці провели акції протесту проти політики Віктора Януковича

НЬО-ЙОРК...

(Закінчення зі стор. 1)

ські патріотичні пісні.

Ніхто з дипломатів до учасників протесту не вийшов.

Президентіві УККА Тамарі Олексій вдалося передати охоронцеві будівлі резолюцію, яку ухвалили учасники акції. У ній наголошувалося, що українці Америки занепокоєні згортанням демократії в Україні, нищенням української мови, фальсифікацією історії, наступом на свободи й права громадян й робитимуть все можливе, аби позбутися антиукраїнської влади.

* * *

Такі ж акції протесту відбулися в Чикаго, інших містах, щоб привернути увагу міжнародної громадськості до порушень прав людини в Україні. Подібні демонстрації проведено в Австралії, Англії, Німеччині та у багатьох інших країнах Європи.

Один з плакатів протесту проти російської політики Віктора Януковича під час демонстрації в Нью-Йорку.

Учасники демонстрації в Нью-Йорку перед Постійним представництвом України в ООН.

Попереду – організатори акції президент Світової конференції українських державницьких організацій Аскольд Лозинський (у вишиванці) і голова Організації оборони чотирьох свобод України Михайло Козюпа (у сорочці з написом „Україна“).

Фото: Степан Слущкий

Мирослава Гонгадзе з „Голосу Америки“ готує репортаж про демонстрацію.

КИЇВ

Акція протесту перед будинком Служби безпеки України в Києві.

Фото: Ілля Лабунька

Учасники акції протесту в Києві закликають працівників СБУ до протидії репресіям.

Колишній політв'язень Євген Сверстюк під час акції протесту в Києві.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Люди розважалися на „Українській толоці-2010”

ЧИКАГО. – 5 вересня, напередодні Дня праці, свою літню імпрезу під назвою „Українська толока” провела Українська громадська організація (УГО) „Помаранчева хвиля”.

Захід відбувся на чудовій посілости православної парафії св. Андрія, що в Блумінгдейлі, Іліной. УГО „Помаранчева хвиля” є новачком в організації літнього видовища – цьоголітня імпреза проводилась тільки впр'яте. Однак престиж заходу з кожним роком зростає. Цього року його відвідало понад 600 осіб.

Дійство почалося молитвою, яку провів настоятель церкви св. Андрія протоієрей о. Віктор Полярний. На цій імпрезі було багато священників з різних парафій.

Ведучими на святі були Євгенія та Василь Семенцови. Присутніх вітали голова УГО Олег Музика та голова організаційного комітету Ігор Худик.

В музично-співочій частині імпрези була надана можливість виступити, поряд з відомими артистами, молодим талантам-початківцям.

Виступили Школа бойового гопака”, танцювальний ансамбль „Вишиванка”, поетичний театр „Істина” (керівник Ліна Митничук), вокалісти Оля Винничук, Василь Пик, гуморист Ярослав Боднар та соліст Роман Сидорук.

В імпрізованому селі. Фото: Ігор Худик

Музичний супровід виконувала група „Водограй” під керівництвом Михайла Стрієшина, яка також розважала присутніх українськими піснями та мелодіями до танців.

Для любителів копаного м'яча відбувся турнір, в якому брало участь шість команд.

Біля сцени, на подвір'ї, стояла мініатюрна українська хата під стріхою, господарський віз, корчма – все створене майстерними руками Ярослава Купчака. Вони надавали імпрезі вигляд українського краєвиду і створювали враження перебування десь на хуторі в далекій Україні. В такій обстановці краще смакували українські вареники, голубці, ковбаса, капуста, борщ, шашлики і, звичайно, українське пиво.

В лотерії були цікаві виграші – комп'ютер від каси „Самопоміч” та УГО, сертифікати від щедрих підприємців: кав'ярні „Шоколад”, компанії „Міст-Карпати”, сальону краси „Шик”. Спонсором „Української толоки” була чикагська каса „Самопоміч”, котра зробила щедрий дар на проведення дійства.

Лука Костелина

Учасниці „Української толоки-2010”.

Засоби...

(Закінчення зі стор. 8)

його другий термін перебування на посаді після великого скандалу. (...) Досягнення у сфері свобод преси та демократичних свобод часів Помаранчевої революції було знищено після обрання Президентом проросійського Віктора Януковича на виборах у лютому. Деякі обвинувачують Януковича у зміні напрямку країни до м'якого авторитаризму російського Володимира Путіна.

Ці занепокоєння є небезпідставними. Янукович порушив положення Конституції під час формування парламентської більшості. Три судді Конституційного суду, призначені під час правління його попередника Віктора Ющенка, пішли у відставку за сумнівними обставинами. Цього літа коаліція прийняла закон, який забороняє конкуренцію під час місцевих виборів у жовтні. Хоча пізніше його було перероблено частково, Янукович намагається безсоромно змінити форму правління з парламентської на президентську, хоча сам був проти цього, коли не був президентом.

Але все ж таки Україна – не Росія. Українським партіям властива тенденція вираження бізнес-інтересів. За правління Януковича державу, скоріше захопить група олігархів, ніж він, як Путін, зможе нав'язати владу держави. Як показав 2004 рік, українці є більш готовими, ніж росіяни, захищати свої інтереси.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК)

є на списках Федеральних і Стейтових Кампаній
Combined Federal Campaign і State Employees
Charitable Campaign:

Human Care Charities of America (HCCA)
Independent Charities of America (ICA)
United Way

В цих часах, поширеної суспільної відповідальності, коли по цілому світі є наголос на добродіяльність, працевдавці від малих корпорацій до федерального уряду, звертаються до своїх працівників жертвувати на харитативні цілі та публічно дякують за їхню жертвенність.

ЗУАДК діє вже 66 рік і продовжує гуманітарну допомогу українцям в потребі, одержує і перевіряє все більше потреб допомоги кожного року, і завдяки жертвенності Української Американської громади, має змогу призначити, ухвалити і роздати приблизно 5,000.00 дол. місячно усім потребуючим. В додатку, ця Ваша жертвенність фіндує багато постійних програм, як наприклад: Голодні кухні, Дідусь і бабуса, Свічка надії, Пізнай свій рідний край, Іду з дитинства до Тараса, роздача інвалідських візків, літні табори для сиріт та дітей з багатодітних родин; наглу допомогу в разі аварії чи повені, допомогу старшим і немічним та допомоги сиротинцям і інтернатам.

ЗУАДК знаходиться на списках
Human Charities of America (HCCA) або Independent Charities of America
(ICA), в Combined Federal Campaign під числом #11187
як також на списках

NJ і NY State Employee Campaigns і
United Way of Southeastern Pennsylvania під числом #1838

Якщо не можете знайти числа Вашої кампанії, тільки впишіть
United Ukrainian American Relief Committee
1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111.

Якщо Ваш працевдавець представить Вам такі можливості, прошу не забути, що ЗУАДК допомагає Українцям, які потребують нашої допомоги і через Вашого працевдавця, Ви не тільки жертвуєте допомогу потребуючим, але визначаєте ЗУАДК міжнародним PVO (private voluntary organization), а Non-Governmental Organization.

To book a room or event call:
(845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road * P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Союзівка –

календар подій 2010 рік

8 – 10 жовтня, весілля.

15 – 17 жовтня, весілля.

22 – 24 жовтня, весілля.

29 – 31 жовтня, „Halloween” weekend.

6 – 7 листопада, Конвенція УСЦАК.

12 – 14 листопада, пластова Орликіяда.

19 – 21 листопада, Scrapbook Weekend.

25 листопада, Святкування Дня Подяки.

27 листопада, High School Reunion.

Козача громада „Нова Кубань”
і Українська православна церква свв. Петра і Павла
м. Милвилл, Н. Дж.

запрошують на

СВЯТКУВАННЯ СВ. ПОКРОВИ

У програмі :

вечеря, розваги (танці, народна і сучасна музика)
та екскурсія в унікальному козацькому музеї

(гід – отаман громади „Нова Кубань” – Анатолій Сінченко).

Святкування відбудеться

в суботу, 16 жовтня 2010 р. о год. 7:30 веч.

у Козачому домі „Нової Кубані” за адресою:

228 Don Rd., Buena, NJ 08310

Вступ 20 дол. (включає буфет/бар – all-you- can- eat- and- drink).

Додаткова інформація по тел.: 856-697-2255

День відкритих дверей відбувся в Українському музеї

ЧИКАГО. – День відкритих дверей вже вдруге Український Національний Музей провів 11 і 12 вересня. Понад 1,150 відвідувачів завітали впродовж двох днів до музею. Поділитися багатством музейних скарбів, показати американській спільноті українську культуру та відкрити багаторічне вікно в Україну покликане свято.

Члени дирекції та управи ці дні добровільно віддали музеєві, чергуючи в експозиційних залах та частуючи домашнім печивом з кавою бажаючих перепочити серед картин знаменитого Богдана Божема.

Представлена у музеї етнографія з багатьох куточків України викликала у багатьох найтепліші спогади, пов'язані з рідною землею. Вражала презентація експозицій, присвячених історії України, дивувала своєю колекцією книгозбірня.

На фестиваль приходили цілими родинками. У той час, як дорослі розглядали встановлені актори театру „Гомін” на подвір'ї музею справжній віз та хатину під стрі-

Марія Климчак та о. Мирон Панчук на святі.

хою, їхні діти стояли у черзі до фей, що розмальовували їм личка.

Світлини робили під стіною української хати з петриківським

розписом, одягаючи гостей в українські строї.

Учасники Школи бойового гопака ім. Івана Нечая викликали заці-

кавлення як своїм одягом, речами козацької атрибутики, так і спритністю у користуванні шаблями. Книголюбів притягували столи книжкового ярмарку, а найвибагливіші задовольнялися придбаною у музейній крамниці вишиванкою.

Успіхові сприяла злагоджена і дружна праця музейної команди під проводом президента Ярослава Ганкевича. Народженню музейного свята сприяло проведення щорічних фестивалів парафії свв. Володимира і Ольги, які, зазвичай, відбуваються у сусідстві з музеєм. Тож вздовж вулиці теж було свято: цікава програма з музикою, піснями і танцями, смачною їжею, ярмарковим різнобарв'ям від продажі українських сувенірів до реклямно-промоційних яток спонзорів фестивалю. Цього року прикрашені вінком ворота музею запрошували громаду на музейну гостину, повідомляючи, що музеєві виповнюється 58 років.

Музейники дякували усім, хто долучився до проведення дня відкритих дверей та запрошували відвідувати виставки.

Марійка Климчак

Чи ви одружені? Чи маєте дітей? Якщо так, то вам потрібне забезпечення!

Нове 20-літнє термінове забезпечення на життя з низькими ставками

- Ви можете забезпечити себе на суму \$25,000

...за менше, ніж \$6 в місяць, якщо ви маєте 25 років*

...за приблизно \$7 в місяць (для жінок) і \$10 в місяць (для чоловіків), якщо ви маєте 45 років*

Запитайте про наші **нові** низькі ставки!

Подзвоніть на 800-253-9862 за дальшими інформаціями про наші поліси та ставки, і щоб довідатись, як ми вам зможемо допомогти вирішити, що найкраще відповідає вашим потребам.

Ukrainian National Association, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

УНСОЮЗ і громада - друзі на все життя!

*Ставки для некурців тютюну

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

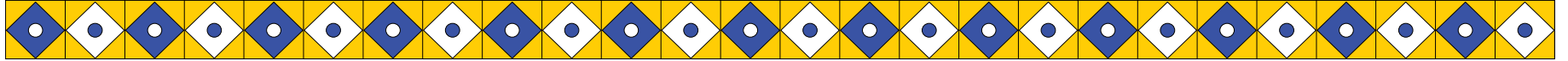
CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

**Редакція „Свободи” не відповідає
за мову і зміст платних оголошень,
які вміщуються в тижневику**

Електронна пошта відділу оголошень: adukr@optonline.net

*Мрієте стати домовласником або бажаєте перефінансувати існуючу позику?
 Тепер найкращий час -
 ціни на нерухомостях
 падають,
 а відсотки та умови
 на мортгеджах
 найвигідніші!*

3.30%*

**3 річний змінний відсоток -
 30-ти річний термін**

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

На службі членам та громаді від 1951-го року!

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfrelianceny.org; Website: www.selfrelianceny.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

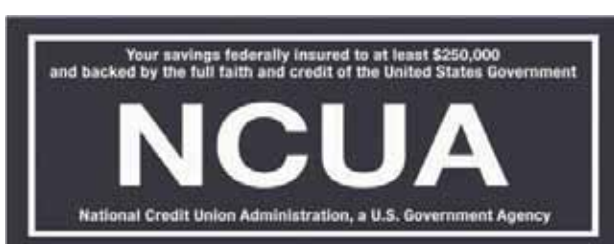
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

* Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 360 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$4.38 в перших 3-ох роках.

Чикагська громада вшанувала пам'ять жертв Голодомору-геноциду

Лука Костелина

ЧИКАГО. – 19 вересня українська спільнота згадувала і молилася за жертви геноциду, який був здійснений над українським народом комуністичним режимом під проводом Йосифа Сталіна в 1932-1933 роках.

Згадуючи сьогодні цей геноцид, громада усвідомлює, що це була страшна подія, яка немає собі рівних в історії українського народу.

Цей геноцид був продуманим і зумисним актом, проведеним з метою знищення найбільш стійкої української соціальної верстви – українського селянства. На цю трагедію всі українці світу повинні відповісти духовною єдністю, консолідуванням нації, щоб ні на мить не забути цю страшну кривду, заподіяну нашому народові.

Скорботна хода на громадське віче в Чикаго. Фото: Лука Костелина

ну свічку моління“, яка не згасає так, як не гасне пам'ять про жертви геноциду.

З великою увагою присутні слухали, як Т. Кузик-Сторі зачитувала назви понад 60 різних молодіжних, громадських та церковних організацій, котрі долучилися до спільних молитв у цьому скорботному заході.

Поминальне дійство почалося Панахидою, яку очолив настоятель церкви св. Йосифа о. Микола Бурядник в сослужінні 11 отців з різних православних та католицьких парафій. Співав хор під керівництвом Богдана Кулешка.

Під час Панахиди о. М. Бурядник звернувся до присутніх з проповіддю і зачитав уривок з листа, що був написаний Митрополитом Андреем Шептицьким 24 липня 1933 року:

„Україна в передсмертних судорогах. Населення помирає голодовою смертю; побудована на несправедливості, обмані, безбожництві та деправації людській системі державного капіталізму довела багатий недавно край до повної руїни... Днес бачимо поступування большевиків: положення з кожним днем стає страшніше. Вороги Бога і людства відкинули релігію – основу суспільного ладу, відібрали свободу – найбільше добро людини, зі свобідних горожан-селян – зробили невольників і не мають досить розуму, щоби їх кормити за тяжку невольницьку працю в поті чола. На вид таких злочинів німіє людська природа, кров стинається в жилах..... (тому) голос протесту

(Закінчення на стор. 14)

3 дій Фондації українського геноциду

Микола Міщенко,
голова Фондації українського
геноциду-США

ЧИКАГО. – Українська земля впродовж усієї історії була ласим шматком для завойовників. Впродовж ХХ ст. вороги української нації різноманітними способами вигубили майже 20 млн. мирних громадян. Під час Голодомору 1932-1933 років вмирала Україна, а ситий і байдужий світ удавав, що нічого надзвичайного не відбувається. Про трагедію українського народу необхідно було кричати на усіх перехрестях, як це роблять євреї, вірмени та інші нації, що потерпіли від геноциду.

Починаючи з 1990 року, в американських початкових та середніх школах стали викладати курс про єврейський Голокост, який увійшов у систему навчання. Це підказало думку про створення Фондації українського геноциду.

Після Другої світової війни українські біженці в Австрії і Німеччині вшановували пам'ять жертв геноциду 1932-1933 років, а опинившись в розсіянні по цілому світі, продовжують цю традицію.

В 1983 році було організоване координоване вшанування 50-ої річниці пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років.

Того року в Чикаго заходами потерпілих свідків Голодомору було засновано постійний Громадський комітет, який взяв на себе обов'язок щорічно вшановувати пам'ять жертв Голодомору, записувати зізнання свідків Голодомору та фінансово допомагати Конгресовій комісії США, яку очолив д-р Джеймс Мейс, завершити працю дослідження Голодомору.

У 1993 році заходами комітету, за проектом мистця з України Анатолія Куца, було встановлено пам'ятник жертвам геноциду на площі, яку подарувала громаді православна парафія св. Андрія в Блумінгдейлі, на передмісті Чикаго.

Фондація українського геноциду-США офіційно була зареєстрована у штаті Іллінойс наприкінці 2002 року з метою проведення просвітницької роботи між іншими національностями. Ця всеамериканська організація замінила Громадський комітет і розширила обсяг діяльності.

В інтернеті створено сторінку

www.ukrainiangenocide.com.

21 вересня 2003 року, в 70-ту річницю Українського геноциду, Фондація організувала вшанування пам'яті 10 млн. невинних українських жертв московсько-комуністичного терору.

На це відзначення були запрошені місцеві політики і серед них – республіканський конгресмен штату Іллінойс Пол Фролік з Шамбургу. У своєму виступі перед громадою він пообіцяв сприяти вивченню геноциду української нації у ХХ ст. в школах штату. До П. Фроліка приєднався конгресмен-демократ з Чикаго Джон Фрічі. 19 січня вони опрацювали і подали поправку до існуючого „Закону з вивчення Голокосту“, в якій пропонували у загальноосвітніх закладах штату також вивчати геноцид інших народів.

Цей додаток говорить, що додатково до вивчення трагедії Голокосту, у навчальній програмі кожної початкової та середньої школи зобов'язані запровадити вивчення інших випадків геноциду по всьому світі. Однак, не всі погодилися з таким станом справ.

Процес затвердження закону затягнувся на вісім місяців. Відбулося безліч слухань у різноманітних комісіях, зокрема фінансовій, навчальній та інших.

Перше слухання у Конгресі штату відбулося 26 січня цього року, друге слухання було у Комітеті з навчання, а 9 лютого було голосування Комітету з навчання з вислідом 13 – „за“ і вісім – „проти“. У цьому слуханні брали участь члени Фондації Микола Міщенко, Микола Кочерга та Катя Міщенко.

1 березня відбулося голосування у Палаті Представників, де за поправку до закону проголосували 96 конгресменів, 11 були проти, а сім утрималися.

20 квітня вже Іллінойський сенатський Комітет з навчання проголосував дев'ятьма голосами „за“, і лише двоє членів Комітету „утрималися“. Після кількох голосувань 5 серпня губернатор штату Род Благоевич підписав поправку до закону, і з цього моменту вивчення трагедії Голодомору-геноциду в Україні стало обов'язковим в шкільній мережі штату.

Фондація робить заходи, щоб у всіх штатах було обов'язкове вивчення українського геноциду.

Вшанування жертв геноциду та соборне моління за душі померлих відбулося в Українській греко-католицькій церкві св. Йосифа Обручника, його організатором була Фондація українського геноциду-США.

Ведучою скорботно-поминальної програми була Тамара Кузик-Сторі. Відкрив її вступним словом голова Іллінойського відділу Українського Конгресового Комітету Америки д-р Олесь Стрільчук. У своєму слові він розповів про мету зібрання, підкреслюючи, що до цього закликають жертви мільйонів українців, які померли від голодної смерті.

Скорботний настрій огорнув присутніх тоді, коли молодь внесла до церкви і поставила перед іконостасом символічну „Мандрів-

В Українській греко-католицькій церкві св. Йосифа Обручника була відслужена Панахида.

Малюнки юних художників з Конотопу були показані в Чикаго.

Маратонський біг пластунки Людмили Мончак в Канаді

ОТАВА. – Пластунка 1-го юнацького мішаного куреня ім. Володимира Івасюка Людмила Мончак 30 травня узяла участь в національному марафоні і пододала відстань 42.195 кілометра за 3 год. 37 хв., що її кваліфікує на Бостонський марафон, де треба таку віддаль пробігти менше, ніж за 3 год. і 40 хв. в її віковій категорії.

Л. Мончак закінчила біг 97-ою з 1,452-ох жінок, які бігли в марафоні і 11-ою серед жінок в її віковій категорії 20-24 роки. Вона присвятила свій біг 100-літтю Пласту. На честь цієї річниці вона зіб-
 ла 2,675 дол. для дітей навчально-реабілітаційного центру „Джерело“.

Це – один з проектів Канадського фонду допомоги дітям Чорнобиля.

Центр „Джерело“ був заснований батьками дітей з церебральним паралічем в 1993 році у Львові. Відтоді центр надав допомогу понад 2,000 неповносправним дітям. Юнацтво куреня ім. В. Івасюка в Отаві вже декілька разів своїми добрими справами підтримувало „Джерело“.

Юлія Войчишин

Людмила Мончак (з числом 2377) під час марафону.

• РІЗНЕ •

Високоякісні переклади англійських текстів українською мовою.
Тел.: (973) 454-5022
 електронна пошта:
 felixkhmel@gmail.com

Українська книгарня в Едмонтоні, Канада
 проголошує **50% знижку** на українські книжки
від 1 до 30 жовтня 2010 р.
 історичні згадки, лінгвістика, музика, література, життя і час
 www.ukrainianbookstore.com
 Тел.: 1 (866) 422-4255

Чикагська...

(Закінчення зі стор. 13)

кличе до Бога”.

Англійською мовою слово-роздум про страшну трагедію 1932-1933 років виголосив о. Том Ілен.

Програма була продовжена в церковній аудиторії „Голодним обідом“. Українсько-американські ветерани внесли прапори. Було виконано гімни США та України. Ця частина програми мала громадсько-протестний характер, під час якої виступаючи змальовували жахливі події Голодомору-геноциду, звинувачуючи не тільки комуністичний режим СРСР, а й вільний світ, який знав про ці події, але з вузько-політичних причин їх замовчував. Програму розпочав о. М. Бурядник благословенням присутніх, а хор заспівав „Отче наш“.

Першим виступив на цьому громадському зібранні голова Фондації українського геноциду Микола Міщенко, закликаючи присутніх ніколи не забувати страшного злочину, що був скоєний над українським народом. Відтак слово було надано Генеральному консулові України в Чикаго Костянтинові Кудрикові, який висловився, що за геноцид є відповідальним комуністичний режим.

До Фондації українського геноциду надійшов лист від Патріярха України і всієї Русі Філарета, який прочитав протоієрей Української православної церкви св. Андрія о. Віктор Полярний. Зі змісту листа Патріярха Філарета присутні відчували пастирський біль і переживання з приводу голодної смерті мільйонів невинних жертв українського народу.

Англійською мовою про геноцид розповіла Оля Сорока, яка засудила Москву та її комуністичний режим, який, з мотивів боротьби з українством, допустився до ганебного злочину супроти українського народу.

Слово про геноцид українською мовою виголосила Мотря Мельник. Її доповідь була аналітичною розвідкою, базованою на істо-

ричних фактах та секретних документах того часу. Своє слово вона закінчила показом відеострічки, яку підготували українські чикагські вчителі американських шкіл, і яку вже не раз демонстрували для студентів американських середніх шкіл, щоб ознайомити американську молодь з українським геноцидом.

Після всіх промов гурт молоді виконав інсценізацію, яку підготував режисер Василь Митничук, використовуючи вірші, що були переслані юними поетами з міста Конотопа. Молоді чикагці запаливали свічки у пам'ять померлих і розповідали про Голодомор, як його бачить українська молодь в Україні. Разом з віршами були переслані малюнки юних художників, які були показані в аудиторії.

На завершення поминального дійства хор заспівав „Під твоєю милістю“ та „Боже Великий“, а Т. Кузич-Сторі подякувала виконавцям програми та всім присутнім за участь у скорботних молюнках.

Український голодомор-геноцид був довгі роки приховуваний і замовчуваний владою СРСР. Однак вільний світ довідався про те, що діялося в Україні в 1932-1933 роках. Сьогодні багато передових країн світу визнали, що дії тодішнього сталінського режиму були брутальним злочинним актом проти українського народу й визнали його геноцидом.

Але російська влада почала по-своєму представляти події 1932-1933 років, перекинувши історичні факти, вибілюючи все те, що діялося в СРСР.

Українська влада на чолі з Президентом Віктором Януковичем теж взяла подібний курс. Доказом цього може бути недавнє звільнення з посади керівника Українського інституту національної пам'яті академіка Ігора Юхновського і призначення на його місце Валерія Солдатенка, який в 1976-1984 роках працював старшим науковим співробітником Інституту історії партії при Центральному комітеті Комуністичної партії України.

Новопризначений голова заявив, що для нього, як історика, немає науково підтверджених даних про те, що винищення українців, чи українського селянства було метою влади в 1932-1933 роках.

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО

УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

Д-р Леся Зборовська Голуб, лікар психолог
 для дітей, молоді і дорослих
 лікування страху, депресії, проблем
 спілкування і поведінки.
 622-624 Valley Rd., Suite 6A
 Upper Montclair, NJ 07043 Тел.: (973) 655-9472
 Н. Дж. ліцензія S1003562

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
в АМЕРИЦІ**

запрошує на презентацію

Альманах Станиславівської Землі:
 Збірник Матеріалів до історії Станиславова і Станиславщини
 Том третій
 (Нью-Йорк – Київ – Івано-Франківськ, 2009)

Учасники презентації:

**Оксана Луцька,
Світлана Андрушків,
Юрій Гаєцький**

**В неділю, 9 жовтня 2010 р.
о 5-ій год. по пол.**

**в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003**

**LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**

**1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036**

PACKAGES TO UKRAINE
 BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ <p>мінімум 10 фунтів</p>	ЛІТАКОМ <p>2-3 тижні мін. 10 фунтів</p>	ДОЛЯРИ <p>Пересилка і доставка</p>	ЕЛЕКТРОНІКА <p>220 V</p>
--	---	--	---

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
 Полагоджуємо митні справи.
 У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
 Доставляємо пакки до України, Білорусії, Росії, Польщі,
 Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
 Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
 Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

УКРАЇНА І СВІТ

Закладено будову студентського гуртожитку УКУ

Єпископи Української Католицької Церкви з України, Західної Європи, Америки та Австралії при закладенні капсули у фундамент нового студентського гуртожитку Українського Католицького Університету у Львові.

Львів. – 5 вересня Патріарх Української Греко-Католицької Церкви Любомир (Гузар) у співслужінні 32 єпископів з України, Західної Європи, Америки та Австралії та священників заклад капсулю у фундамент майбутнього житлового корпусу Українського Католицького Університету (УКУ).

В університетському містечку планується будівництво церкви, навчального корпусу, бібліотеки, інформаційного центру, музею та готелю.

Молитовні заходи розпочалися в храмі Блаженних мучеників УГКЦ, де єпископи, священники та миряни молилися до мучеників Церкви, яких Папа Іван-Павло II

проголосив блаженними, відвідуючи Львів у 2001 році.

Після цього процесійною ходою всі перейшли на будівельний майданчик, який Папа Іван Павло II також благословив у червні того ж року.

„Сьогодні ми заклали капсулю в фундамент майбутнього університетського містечка саме в тому місці, де проживатимуть найбільш потребуючі, наші неповносправні друзі, – зауважив о. д-р Борис Гудзак, ректор УКУ. – Вони були ізольовані від суспільства, і, зокрема, від академічного середовища. Це декларація нашої відкритості до різних суспільних середовищ, з якими ми готові співпрацювати і

разом з ними вчитися жити вірою“. Студентський гуртожиток розрахований на 200 студентів. Там зможуть жити викладачі, а також будуть спеціально облаштовані кімнати для людей з особливими потребами з спільноти „Ковчег“.

Глава УГКЦ Любомир наголосив, що УКУ – це щось більше, ніж наукова установа. Він сказав: „Це спільнота людей – студентів, викладачів, працівників, – які шукають своє майбутнє у поєднанні новітніх наукових досягнень і глибокого досвіду віри мучеників“.

Привітали присутніх голова Львівської обласної ради Мирослав Сеник і міський голова Андрій Садовий.

Студентський гуртожиток буде першою будівлею нового студентського містечка УКУ, будівництво якого університет планує завершити до 2020 року.

Оксана Шкодзінська,
Матвій Матушак

Унікальний стінопис на Львівщині

Львів. — У селі Веринь, що на Львівщині, діє церква з унікальним стінописом. Серед біблійних та історичних зображень можна упізнати і сучасні постаті – Папу Римського, Кардинала Любомира Гузара, воюю Української Повстанської Армії. Святі зображені у вишиванках, янголи грають на українських музичних інструментах. А у сцені хрещення України-Русі змальовані парафіяни храму.

На зображенні Таємної Вечері поряд з Ісусом Христом і апостолами відтворено 28 новітніх святих Української Греко-Католицької Церкви, котрих канонізував Папа Іван Павло II під час своєї візити в Україну.

Іконописець Микола Гаврилів, каже, що розписуючи храм, не порушив жодних церковних канонів. Уже чотири роки триває розпис церкви у селі Веринь. („5 канал“)

Вояк з когорти незламних

КОСІВ, Івано-Франківська область. – 15 вересня виповнилося 80 років від дня народження Петрові Підлетечуку („Спартак“) – голові Косівського Братства ветеранів Української Повстанської Армії. П. Підлетечук складає враження людини, життя якої протікало розмірено й спокійно. І лише приятелі знають, що за плечима у нього – майже двомісячний термін перебування у камері смертників Лук'янівської в'язниці, заміна розстрілу на 25 років каторги, далі – Красноярськ-Норильськ-Таймир, повернення до рідного Хімчина і майже 20 років життя під наглядом КГБ.

18-літнім юнаком П. Підлетечук вступив до збройного підпілля Організації Українських Націоналістів і перебував у лавах повстанців до червня 1952 року, відтак був захоплений через підлу зраду.

Про все це П. Підлетечук розповів у автобіографічній книжці „За усміх світанку“, з великою любов'ю описавши людей підпілля – окружного провідника Буковини Юліана Матвіїва („Недобитого“), провідника Коломийщини Івана Кулика („Сірого“), члена проводу Косівського надрайону Олександру Паєвську („Орисю“), старшин і бійців Дмитра Білінчука („Хмару“), Івана Бейсюка („Сокола“), Дмитра Балагура („Скобу“), Миколу Харука („Вихора“) та багатьох інших, які загинули в сутичках чи були розстріляні після захоплення.

Петро Підлетечук („Спартак“).

„Сплять повстанці, їх ліс колише
Під нічні спів сиров'я...“

– це вже рядки поезії П. Підлетечука, який не нарікає на прикру долю:

„Бо твердо вірю в ціль свою
Я – воїн, здоланий бою“.

Ні, „Спартак“ не здоланий. Він – з когорти незламних, з тих, хто збройно відстоював право народу на свободу і незалежність.

Василь Гуменюк,
Віталій Манзуренко

Український Інститут Америки

запрошує на

Концерт Українських Композиторів зі спеціальною програмою

У програмі рідко виконувані твори для голосу, скрипки і фортепіано – Василя Барвінського, Валерія Квасневського і О. Нижанковського. Також можна буде почути сонату Віктора Косенка для скрипки та вокальні твори Людкевича, Чижка, Гайворонського, Соневицького і Скорика.

У концерті візьмуть участь:

Ореста Цибрівська, фортепіано

Елена Геймур, сопрано

Галина Стрілець Шатілов, скрипка

Неділя, 10 жовтня 2010 р., о год. 5 по пол.

Опісля прийняття.

Вступ 30 дол.; УІА і сеньйори – 25 дол.; студенти – 20 дол.

За дальшими інформаціями просимо телефонувати на **212-288-8660**
або писати на: mail@ukrainianinstitute.org

Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street and Fifth Ave. New York, NY 10075

Бронзовий В. Винниченко постав у рідному місті

У Кіровограді уродженець міста Володимир Винниченко постав у бронзі.

Студентська почесна варта у день відкриття пам'ятника.
Фото: Олександр Кучерук (Український інститут національної пам'яті)

КІРОВОГРАД. – Понад 20 років у Кіровограді велися розмови про встановлення пам'ятника першому українському прем'єрові, чільному діячеві Української Народної Республіки, видатному письменникові Володимирові Винниченкові, який народився у цьому місті.

Минулого року після чергового нагадування обласної організації Співки письменників України міська влада взялася до справи. Залучивши спонзорів Андрія Райковича, Євгена Бахмача, Ігоря Шарова, міська влада замовила виконання львівському скульпторові Володимирові Цісарикові (архітектор Віталій Кривенко).

17 вересня з нагоди 130-річчя від дня народження В. Винниченка пам'ятник було урочисто відкрито між двома навчальними корпусами Кіровоградського державного педагогічного університету ім. В. Винниченка.

Це – перший пам'ятник В. Винниченкові в Україні.

Світлана Орел

Відбулося свято „Дерманський світильник“

ДЕРМАНЬ, Рівненська область. – Літературно-мистецьке свято „Дерманський світильник“ відбулося в одному із найславніших містечок України, де народилися велетні українського слова – Улас Самчук та Борис Тен (Василь Хомичевський), де плекали слово Мелетій Смотрицький, Дем'ян Наливайко та Іван Федорович.

На свято прибула делегація Наці-

ональної Співки письменників України, яку очолив лавреат Національної премії ім. Тараса Шевченка, поет і прозаїк з Києва Олесь Лупій.

Дорогою до Дермані учасники свята зупинилися у Здолбунові, де поклали квіти до пам'ятника У. Самчукові. У самому Дермані письменники поклали квіти до меморіальних дошок У. Самчукові та Б. Тенові, що прикрашають місце-

ву гімназію та будинок, де колись мешкав видатний український перекладач.

Опісля традиційно засвітився „Дерманський світильник“. Про духовне і насущне, пов'язане з іменами велетнів української літератури, говорили письменники.

Звучали українські народні та авторські пісні у виконанні Заслуженого артиста України Ярослава

Кульчинського.

Студенти Національного університету водного господарства та природокористування під орудою Заслуженого артиста України Олексія Заворотнього прочитали уривки з творів У. Самчука та Б. Тена.

Кульмінацією свята стало нагородження премією ім. Світочів письменника Євгена Цимбалюка з Млинова за книгу літературних та історичних есеїв „Обірвана молитва за Україну“.

Юрій Береза

Виступає Заслужений артист України Олексій Заворотній.

Письменники біля пам'ятника Уласові Самчукові у Здолбунові.

Письменниці Марія Немиро (зліва) та Любов Пшенична у Дерманському літературному музеї Уласа Самчука.

Премію ім. Світочів вручає письменникові Євгенові Цимбалюкові заступник начальника відділу культури обласної адміністрації Світлана Хом'як.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Після „оновлення“ в музеї не залишилося Т. Шевченка

„Свобода“ привертала увагу громадськості (чч. 30, 33, 35) до проблеми перебудови Музею Тараса Шевченка у Каневі за проєктом Лариси Скорик. Подаємо (скорочено) публікацію з цієї теми, яка з'явилася 25 серпня в київській газеті „День“.

Президент України Віктор Янукович 25 серпня оглядає „оновлений“ музей Тараса Шевченка в Каневі.

Фото: Інтернет-представництво Президента України

У Каневі завершився комплекс реставраційних робіт Музею Тараса Шевченка. Там повністю переобладнано інтер'єр за ескізними розробками архітекторки Лариси Скорик, відреставровано фасад музею, а також виконані роботи з благоустрою території. Загальна вартість реконструкції складає понад 96 млн. грн. Утім, громадськість сприйняла оновлений музей доволі неоднозначно.

Олесь Санін, режисер:

„Я почув фантастичну фразу від архітектора Лариси Скорик, яка сказала, що Василь Кричевський, який будував цей музей, був невільний, і це робилося на замовлення радянської влади, тому він не міг зробити те, що хотів. І мріяв, що колись прийде людина, яка захоче переробити це все. Я не вважаю, що архітектор піраміди Хеопса мріяв про те, що колись прийде якась людина і все переробить. Я чув враження працівниць, які тут 40 років працювали. Вона намолювали це місце. І зараз говорять, що нічого немає, нічого не залишилося. Будь-який музей має своє унікальне обличчя. Я переконаний, що архітектор Лариса Скорик намагалася його створити, але в мене покищо враження, що за ніч тут можна змінити експозицію і присвятити її іншій людині... І надіюся, що Тарас зазирне сюди й подивиться на цю експозицію. Може, вночі...“.

За задумом Лариси Скорик, панівним кольором у музеї став сірий, стіни – темно-сірого кольору, колони в залах також сірими, а вікна закриті темно-сірими завісами та репродукціями.

Олександра Солопченко, заступниця генерального директора Будинку-музею Тараса Шевченка:

„Музей повинен викликати у відвідувачів зацікавлення до постаті Шевченка, вплинути на почуття, допомогти прийти до поета. Але, як на мене, мінімалізм є невиправданним. Розповідати про Шевченка за допомогою двох-трьох експонатів, нехай навіть дуже цінних, – дуже важко. Тут не представлена доба Шевченка, прижиттєві видання, творчість його сучасників, практично неможливо буде показати, як формувалася його літературний талант. Також мало картин Шевченка, хоча ми знаємо, що його малярська спадщина значно перевищує поетичну. Щодо відображення образу Шевченка – „молодого франта“, я вважаю, що не в цьому полягає заслуга Шевченка. Усі колись були молодими, і Тарас Шевченко був молодим. Йому хотілося бути вільною людиною, хотілося пізнати всіх отих спокус життя. І він, віддаючи належне моді, вдягався по-сучасному, мав такі костюми неселянського типу. З часом, зі зрілістю, такі вподобання пройшли“.

Ганна Герман, заступниця голови Адміністрації Президента України:

„Реконструкція музею в Каневі – це перша майже завершена обіцянка Президента, яку він дав на могилі Тараса Шевченка. Роботи ще триватимуть. Буде приведено до

порядку сходи, парк, готель, переданий меморіалу. Ми також багато зробимо для того, щоб Росія передала зі своїх запасників автентичні речі, що належали Шевченкові, які будуть збагачувати цей меморіал. Цей музей – одна із перших спроб говорити про Шевченка як про людину модерну, про людину, яка любила Шопена, а не тільки українські народні пісні. Так, ми знаємо Шевченка як людину, яка багато зробила для української народної творчості, ми знаємо, скільки народних пісень співають на слова Шевченка. Але ми забуваємо, що це – елітний поет. І не варто робити з нього старого діда в кожусі та кучмі, вбивати людям у голови такий стереотип. Ми знаємо, що це був фронт, представник золотої молоді, в якого закохувалися всі петербурзькі дами. Такого Шевченка треба пропагувати й відкривати для молоді“.

Зінаїда Тарахан-Береза, наукова співробітниця Шевченківського національного заповідника:

„Музей був українським. Він отримав ще до реконструкції найвищу оцінку українських і чужоземних фахівців. А сьогодні Л. Скорик вирішила, що це був периферійний музей. Я вважаю, що така реставрація – це злочин проти народу. Підходило дуже багато людей до Тарасової світлиці, і вони так раділи. Говорили, що це єдиний осередок лишився, куди можна зайти, і що добре, що його не торкнулася Лариса Скорик.“

У музеї на підлогу покладено чорний граніт – символ східних деспотій. Замість прекрасного вітражу – щось невиразне й сіре. Останнє, що лишилося, – це розписи на розетках у вестибулі. Але

напередодні відкриття музею їх зарешетували... Хіба це заважало наймодернішій експозиції? Національне оформлення музею повністю знищене. Це величезний удар по українській культурі. Але я налаштована оптимістично. Народ сказав своє слово про цю експозицію і про те, яке злочинство було зроблено в музеї. Може, це Господь посилає таке випробування нашому народові для того, щоб він нарешті розправив свої плечі й подивився зовсім по-іншому на себе, щоб до нього повернулася людська гідність та національна свідомість“.

Лариса Скорик, архітекторка:

„Ми повернули музеєві характер меморіального. Зробили його таким, що відповідає модерній постаті Шевченка. Мені шкода, що поширився стереотип Шевченка в шапці й кожусі. Він насправді був молодим, елегантним, красивим, він був улюбленцем мистецьких салонів. Так, реакція на музей різна. Але я не звертаю уваги на всі ці нісенітниці. Я в своєму житті й не такого начулася“.

Олександра Теліженко, Заслужена художниця України:

„Дуже тішить те, що розписи Кричевського, які були всередині, не знищені, вони зашиті. Можна потім взяти й відкрити, реставрувати через якихось років три. При вході була візитка музею – оригінальний вітраж. А тепер заграбовано все. І цим все сказано. Зробили такий собі „шлягер“. Вихолостили душу, зробили „шлягер“, який можна зробити в кожному місті. Не конче було це робити на Тарасовій горі. Душу сховали в запасники. А Шевченко – це душа. Тоді як тут зробили таку собі пусту картинку. Але ж Шевченка треба знати й шанувати!“.

Вікторія Кобиляцька

Представлено книгу про ОУН

КИЇВ. – 21 вересня у приміщенні книгарні „Є“ відбулася презентація книги історика Святослава Липовецького „ОУН: бандерівці: фрагменти діяльності та боротьби“. Презентацію організував Молодіжний націоналістичний конгрес. У ній взяли участь С. Липовець-

кий та відомий український журналіст Вахтанг Кіпіані. Книга містить досить цікаві історичні факти, біографії діячів Організації Українських Націоналістів, допомагає яскравіше уявити події і відчуття духу того часу.

Сергій Кузан

Виставка книг з княжих бібліотек

РІВНЕ. – У княжих замках Волині здавна накопичувався книжковий фонд, але за радянських часів від бібліотек князів Любомирських, Острозьких, Валуєвських, Стецьких, Карвіцьких, Ходкевичів не залишилося жодного примірника.

Протягом останніх 20 років працівники Рівненського краєзнавчого музею вишукували книжковий фонд минулих століть. Ці пошуки увінчалися 16 вересня виставкою „Книжковий всесвіт: з фондів колекції музею XVI-XIX ст.“. Це була перша такого роду і найбільша на теренах Волині виставка. Були на ній представлені видання німецькою, польською і російською мовами, надруковані в Берліні, Варшаві, Кракові, Москві, Санкт-Петербурзі – майже 500 книг.

Євген Цимбалюк

Завідувачка відділу історії Рівненського краєзнавчого музею Наталя Кожушко представляє книги з бібліотеки князів Любомирських.

Дзвони привіз Михайло Хомік

Коли в 1945 році розпочалося масове примусове виселення українців з Холмщини в Україну, окуповану на той час московськими більшовиками, мешканці містечка Городло були в числі перших, що мали залишити свою рідну землю, роками нажиті майно та будівлі. Переселенцям з Холмщини дозволяли брати лише найнеобхідніші речі, все решта ставало власністю Польщі. Одяг, взуття, реманент селяни складали на вози, часто запряжені волами, коровами, і вирушали в невідоме майбутнє.

Михайло Хомік поклав на свій віз, запряжений коровами, три давні, XVIII ст., дзвони з церкви св. Миколая. Він не хотів, щоб їх здали в металобрухт. Ці дзвони він привіз в Україну. Родина М. Хоміка осіла в селі Озденижі на Волині. Про врятовані церковні дзвони добре пам'ятали старожили села – Дарія Оксенюк і Олександра Волос-Стельмашук. Незадовго до своєї смерті М. Хомік просив своїх рідних і друзів, коли домовину з його тілом будуть везти на місцеве кладовище, щоб обов'язково відспівали врятовані дзвони.

М. Хомік народився у Городлі, на лівому березі річки Буг, північніше Грубешова на Холмщині. Городло – містечко давнє. В „Літописі Руському“ є згадка про нього в заповіді князя Володимира Васильовича від 1288 року про передання поселення дружині: „А що я даю есмь їй і село своє Городло із митом, то люди як ото на мене, так і на княжню мою нехай роблять по моім животі“.

Відоме Городло прадавними українськими православними церквами

– св. Параскеви П'ятниці, Воскресіння Христового, св. Миколая. Церкви св. Параскеви П'ятниці і Воскресіння Господнього за документами 1795 року вже не існували, а церковне майно та землі були передані до парафії св. Миколая. На час третього розподілу Польщі в 1795 році Городло було вже звичайним селом.

„В церкві нашого села Озденижі, – розповідала Надія Павловська, – був давній великий дзвін, ще з попередньої дерев'яної церкви перед 1583 року. У 1942 році німці вивезли його до Німеччини. Після війни церква була без дзвонів. Яка ж наша була радість і здивування, коли ми дізналися, що Михайло Хомік привіз три дзвони з села Городло на Холмщині“.

Недільного серпневого ранку я оглядав храм Казанської Божої Матері в Озденижах. Величава мирвана святиня зберегла свій первісний вигляд. Храм перебуває в підпорядкуванні Української Православної Церкви Московського патріархату, але його настоятель дозволив оглянути історичні дзвони.

З старостою церкви піднялися на дзвіницю. Перед нами постали три врятовані дзвони з церкви св. Миколая в Городлі. Дзвони гарно удекоровані рослинним орнаментом, на плащу найбільшого є рельєфне зображення св. Миколая. Врятовані М. Хоміком дзвони понад 50 років кликали вірних до святині, ділили з ними сумні і радісні новини.

Володимир Рожко,
Луцьк

Історичні дзвони потрапили тепер до церкви Московського патріархату.

НОВІ ВИДАННЯ

Видано книжку про пам'ятник

„Борітеся – поборете!“.
Пропам'ятна книга з нагоди відкриття пам'ятника Т. Шевченкові в Сиракузах. Упорядник Микола Дупляк. Сиракузи, 2010.

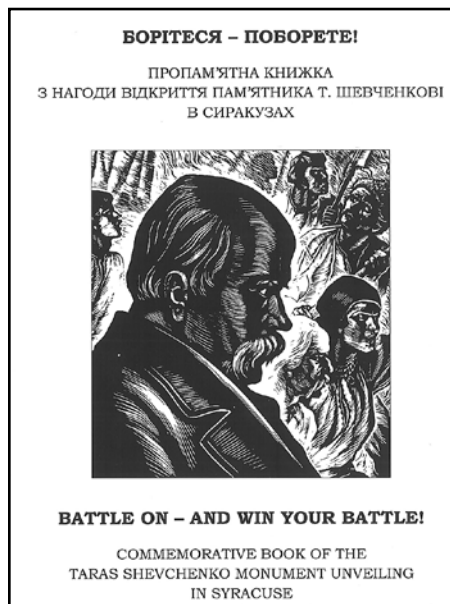
Громадський комітет будови пам'ятника Тарасові Шевченкові повідомляє, що до п'ятої річниці відкриття пам'ятника Кобзареві в Сиракузах вийшла пропам'ятна книжка „Борітеся – поборете!“ про цю подію. Книжку підготував редактор Микола Дупляк. Після відкриття пам'ятника це вже другий успіх комітету, який виконав поставлені перед собою завдання.

Зібрані в книжці двомовні матеріали свідчать про велику любов

Пам'ятник Тарасові Шевченкові в Сиракузах, Нью-Йорк.

Фото: Надія Гайдук

Титульна сторінка книжки „Борітеся – поборете!“.

і пошану до Т. Шевченка в нашій громаді та взагалі в Америці. У ній знайдете цікаві матеріали з минулого нашої громади; про сучасників, а може, й про себе, про своїх батьків і дідів, про знайомих. У книжці є науковий матеріал про друковане Шевченкове слово в Америці та в англomовному світі.

Книжку можна придбати в Українській Кредитовій Спільці. Ціна – 25 дол. (з пересилкою). Звертатись до: Olga Podolak, c/o Shevchenko Memorial Committee, 211 Tompkins St., Syracuse, NY 13204.

Ольга Подоляк,
Сиракузи, Нью-Йорк

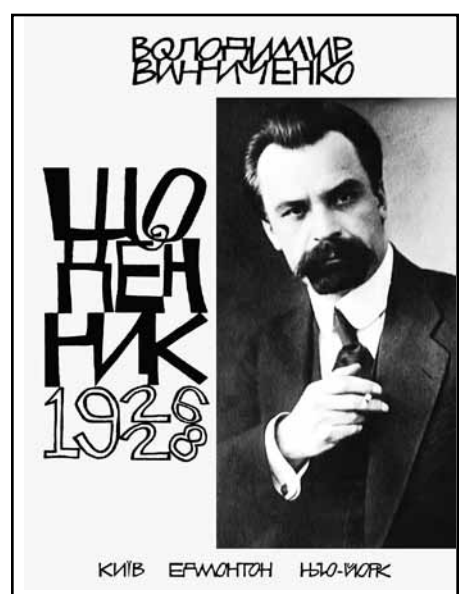
Видано новий том „Щоденника“ Володимира Винниченка

КИЇВ. – Видавництво „Смолоскип“ видало третій том щоденника видатного українського політичного діяча, прозаїка, драматурга і художника Володимира Винниченка (1880-1951). Це видання вийшло завдяки співпраці Інституту літератури ім. Тараса Шевченка Національної Академії Наук України, Комісії Української Вільної Академії Наук у США для вивчення і публікації спадщини В. Винниченка й Канадського інституту українських студій (КІУС).

Новий том охоплює систематичні нотатки В. Винниченка протягом 1926-1928 років і є продовженням двох попередніх книг, виданих КІУС у 1980 і 1983 роках. Упорядкування здійснив Олександр Мотиль, нині професор політології Ратгерського університету, а відредагував св. п. Григорій Костюк.

„Щоденник“ дає доступ до творчої лабораторії В. Винниченка-письменника, в якій він розмірковує над написанням таких творів, як роман „Поклади золота“, п'єса „Над“ та стежить за виданням свого роману-утопії „Сонячна машина“ (найпопулярнішого на той час в Україні). Як емігрант В. Винниченко осмислює свій стан роздвоєння між батьківщиною і чужиною, спостерігає за різними сторонами еміграційного життя та дає оцінку складної ситуації в Європі.

Окрім щоденних записів В. Винниченка за 1929-1951 роки, на

сьогодні невиданими залишаються філософські трактати „Щастя“ та „Конкордизм“, роман „Вічний імператив“, листування та інші документи. Згідно з заповітом автора, його архів має бути переданий в Україну за умови її незалежності. Дотепер лише маларська спадщина В. Винниченка повернулася на його батьківщину.

Книгу видано у твердій палітурці, ціна – 49.99 дол. Усі три томи „Щоденника“ В. Винниченка можна придбати зі знижкою 20 відс. за 95.91 дол. Адреса: Canadian Institute of Ukrainian Studies, 4-30 Pembina Hall, Edmonton, Alberta, Canada T6G 2H8.

КІУС

КІУС CIUS

Методичний кабінет української мови

навчальні ресурси • мультимедійні засоби • семінари для вчителів-методистів • освітня бібліотека

Поділіться даром знання мови. Зробіть внесок у майбутнє!

- Ми віримо, що мова — це ключ до спадщини, культури, професійного розвитку особистості та до спілкування з понад 50 мільйонами україномовних людей.
- Понад 35 років МКУМ відіграє ключову роль у розвитку ефективної україномовної освіти.
- МКУМ — це унікальна установа. Ми розробляємо, видаємо та розповсюджуємо україномовні навчальні ресурси. Ми співпрацюємо з учителями, шкільними радами та міністерствами освіти, щоб наші учні мали доступ до ефективної україномовної освіти світового рівня.

Допоможіть уможливити цю діяльність.
Станьте меценатами україномовної освіти.

Щоб дізнатися більше про наші проекти та про те, як ваша пожертва може допомогти, ласкаво просимо звернутися до нас на нижчеподану адресу.

Ukrainian Language Education Centre
Canadian Institute of Ukrainian Studies
430 Pembina Hall, University of Alberta
Edmonton, AB Canada T6G 2H8

Tel: (780) 492-2972 Fax: (780) 492-4967
Email: cius@ualberta.ca Web: www.cius.ca

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Жовтень 2010 року, ч. 122

Відзначено 35-річчя Фундації ім. Івана Багряного

ЧИКАГО. – 29 серпня в Українському Національному Музеєві відбулося свято, на яке було запрошено 50 осіб на відзначення 35-ї річниці діяльності Фундації ім. Івана Багряного та вшанування тих її членів, які впродовж цих років доклали багато старань у її працю.

Фундацію було створено 25 травня 1975 року в Торонто, на сьомому з'їзді Української Революційно-Демократичної Партії (УРДП). Багато років її очолював І. Багрянний.

Програмою свята керувала Віра Боднарчук, заступник голови Фундації, яка привітала гостей – Галину Воскобійник та її чоловіка Олексія, Сергія Козака з України, членів та жертводавців Фундації, активних провідників української громади Чикаго.

В програмі свята були виступи голови Фундації Г. Воскобійник, слово про діяльність Фундації С. Козака – редактора газети Спільки письменників України „Літературна Україна“. Він в 1991 році був запрошений до США для допомоги в редагуванні газети „Українські вісті“, а з 1994 року, після смерті головного редактора Михайла Смика, був головним редактором до травня 2000 року, коли газета припинила свій дальший вихід.

Подружжя Воскобійників відоме українській громаді в діаспорі та в Україні за їхню величезну підтримку у розвитку Незалежної України у сфері культури, економіки та релігії. Г. Воскобійник в 1976 року

оформила Фундацію в Пенсильванії як неприбуткову корпорацію, яка швидко почала видавничу діяльність та допомогу газеті „Українські вісті“, що в той час виходила в Дітроїті. Г. Воскобійник була головою Фундації у 1975-1982 роках.

В 1982 році головою Фундації було обрано Анатолія Лисого, який її очолював в 1982-2000 роках та у 2004-2008 роках. В 2000 році Фундацію очолив публіцист, письменник й громадсько-політичний діяч Олександр Скоп, який несподівано у вересні 2003 року відійшов у вічність.

Коли Україна стала незалежною, подружжя Воскобійників започаткувало і фінансово підтримувало (й далі підтримує) українських студентів і викладачів в програмі обміну між Пенсильванським університетом і Національним аграрним університетом в Києві. Г. Воскобійник була нагороджена за активну участь у розбудові економіки й духовного відродження України, а представитель Української Православної Церкви Київського патріархату Патріарх Філарет нагородив її медаллю св. Володимира за постійний вклад у культурний розвиток України. Вона організовувала мистецькі виставки у Вашингтоні – в Посольстві України в США, в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку та в Пенсильванському університеті.

Д-р А. Лисий – лікар, журналіст, громадсько-політичний та церковний діяч багато років очолював

Фундацію. Коли в Україні почався процес відродження української держави, він став головою Комітету допомоги Руху в Мінесоті. Цей комітет розгорнув активну працю поміж американцями українського походження в Мінесоті для допомоги українському народові.

А. Лисий з дружиною Дарією був багато разів в Україні, виконуючи різні обов'язки Фундації у справі видання книг, в 2004 році він був спостерігачем на першій турі виборів президента України, але 6 листопада несподівано захворів в Києві і опинився в лікарні. Тепер він перебуває в Мінеаполісі, але стан здоров'я не дозволив йому бути разом з іншими на відзначенні 35-ї річниці Фундації.

Як вислів вдячності у праці Фундації Г. Воскобійник та А. Лисому було вручено дипломи лавреатів премії ім. І. Багряного. Одному з організаторів Фундації та довголітньому скарбникові Фундації й редакторові сторінки Фундації в газеті „Свобода“, яка виходить щомісяця, та Бюлетеня Фундації Олексієві Коновалові теж вручено диплом лавреата за його віддану працю у Фундації впродовж 35 років та диплом від Фундації родини Воскобійників, яким він нагороджений як журналіст – літописець українського життя в діаспорі, невтомний громадський діяч, літературознавець, автор-упорядник низки вагомих видань.

С. Козак привіз йому подячний диплом від Ліги українських меценатів, яка річно влаштовує конкурси з української мови та Почесну грамоту виконавчого комітету Полтавської міської ради за відданість територіальній громаді Полтави, патріотизм, вагомий особистий внесок у популяризацію української культури та збереження національних цінностей і традицій. Разом з дипломами йому подаровано чеки по 1,000 дол. від Фундації ім. І. Багряного та Фундації родини Воскобійників.

Після вручення дипломів внучки

Олесь Лупій

Ми пробачили всім ворогам
Найстрашніше –
знуцання над нами,
Ми забули про помсту катам,
Ми забули про суд над катями.
Дозволяємо злим ворогам
Кепкувати із рідної мови.
В нас плюють, ми зчиняємо гам
І ведемо якісь перемови.
Хто ми є після того? Хто ми?
Чи в серцях вже немає відваги?
Ми – раби Воркути, Колими –
Не достойні у світі поваги?
Хто ми є, українці? Хто ми?
Крізь віки йшли голодні і босі.
Якщо хочемо бути людьми,
То не будьмо такі безголосі.
Чи немає сміливця сказати,
Щоб почула уся Україна,
Так по-лицарськи грізно:
„Назад!“

Упадіть,
вороги,
на коліна!“

О. Коновала – Галина і Софія виконали марш Об'єднання демократичної української молоді на слова І. Багряного (музика Григорія Китастого) „Ми об'їхали землю навколо“ та „Лебеді материнства“ (слова Василя Симоненка, музика Анатолія Пашкевича) під супровід на бандурі Лесі Клімченко. Додатково Л. Клімченко виконала на бандурі ще три музичні твори.

Привітання з нагоди 35-річчя Фундації прислали редактор журналу „Бористен“ Фідель Сухоніс, редактор журналу „Березіль“ з Харкова Володимир Науменко, представник Фундації в Києві Олександр Шугай та багато інших осіб з США. Деякі особи з привітаннями прислали свої пожертви на Фундацію.

За роки незалежності України з Фундації видано більше як 1,5 млн. дол. допомоги газетам, журналам, науковим установам, організаціям, сиротам, школам, музеям України, на видання книг на теми Голодомору в Україні 1932-1933 років, про розкуркулення, колективізацію, русифікацію та заслання української інтелігенції на Соловки та в Сибір. Коштом Фундації було вислано тисячі книг та журналів бібліотекам та вищим навчальним закладам України.

Олексій Сергієнко

Віра Боднарчук – заступник голови Фундації ім. Івана Багряного вручає диплом лавреата голові Фундації Галині Воскобійник.

Галина Воскобійник вручає нагороду Олексієві Коновалові.

Щиро дякуємо за підтримку

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви такі особи: 2,500 дол. – Галина і Олексій Воскобійники; 300 дол. – Григорій Шмигуль в пам'ять Олександра Скопа; 150 дол. – Віра і Ярослав Білінські; 140 дол. – Ігор і Алла Черні (з них 100 дол. для „Бористену“, а решта – на передплати журналу для двох осіб в Україні); по 100 дол. – Віра і Богдан Тодорів, Роман Заяць, Діна і Борис Шерстюки, Анна Бойчук (з них 50 дол. – на журнал „Бористен“, 30 дол. – на видання „Наша Церква“ та 20 дол. – для сиріт) та Галина Білоус (з них 50 дол. – на журнал „Бористен“); по 50 дол. – Люба й Анатолій Коломийці, Лука Костелина, Степан Ступак, Анатоль Валюх-Брантон (для журналу „Бористен“) та Оля і Юрій Криволапи; 50 кан. дол. – Іван Данильченко – голова Товариства Одумівських приятелів (ТОП) в пам'ять Володимира Коржанівського, довголітнього скарбника ТОП в Кана-

ді; 25 дол. – Розалія Бойко та 20 дол. – Павло Пундій.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати пресовим органам України, сиротам, видавництвам та виданням книг на теми, що невідомі молодому поколінню України.

Дописи і листи
до Фундації
ім. Івана Багряного,
членські внески і пожертви
просимо посилати
на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA
Сторінку редагує
Олексій Коновал

Ділимося сумною і болючою вісткою з приятелями і знайомими, що 18 вересня 2010 р. відійшов у вічність по довгій і важкій недугі наш дорогий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, ШВАГЕР і СТРИЙКО

СВ. П.

АЛЕКСАНДЕР (ОЛЕКСА) ВОРОБЕЦЬ

нар. 1926 р. в селі Горожанка, Тернопільського повіту, Україна.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – ІРЕНА
дочка – д-р АЛЕКСАНДРА (ЛЕСЯ) з мужем Dr. GREGORY FRYKMAN з дітьми МАРКІЯНОМ та АНДРІЙКОМ
брат – ЯРОСЛАВ з родиною в Україні
теща – СОФІЯ ЧАБАН з синами ІЛАРІОНОМ і ЄВГЕНОМ
близька родина – НИЧІ і КУХАРСЬКІ
друзі і знайомі в Америці, Україні і Канаді.

ПАНАХИДА була відправлена 27 вересня в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 28 вересня з церкви св. Юра в Нью-Йорку, а опісля на цвинтар св. Марії на Fox Chase у Філадельфії.

Вічна йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо родину, односельчан, приятелів і знайомих, що в п'ятницю, 3 вересня 2010 р. в шпиталі St. Joseph's у Торонто після короткої, але важкої недуги, упокоїлася в Бозі на 90-му році трудлюбивого життя, наша дорога СЕСТРА і ТІТКА

СВ. П.

МАРІЯ ШОЛОГОН

(з роду МЕЛЕХ)

нар. 16 січня 1921 р. в Заліській Волі, повіт Ярослав в Україні.

ПАНАХИДА і ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 7 і 8 вересня 2010 р. в похоронному заведенні „Кардинал“, що при вулиці 92 Annette Str. і в Українському Катедральному Храмі, що при вулиці 143 Franklin Ave. в Торонто. Похована на цвинтарі св. Володимира, що у Oakville.

Покійна залишила у невимовному смутку:

братів – ВОЛОДИМИРА МЕЛЕХА з дружиною МАРІСЮ в Канаді
– МИРОСЛАВА МЕЛЕХА з родиною в Польщі
братаниць – МИРОСЛАВУ БІЛАНЮК з мужем МИКОЛОЮ і дітьми в Оттаві
– ІРИНУ ТОМЧИК з мужем ГРИГОРІЄМ і дітьми в Mississauga
– АННУ ГАЛАЙ з мужем ІВАНОМ і дітьми в Етобіко
– ГРАЖИНУ МЕЛЕХ в Торонто
– АЛЬДОНУ МАРКОВСЬКУ з мужем ТАДЕЄМ і доньками в Польщі
– БАРБАРУ МІОДУШЕВСЬКУ з мужем МАРКОМ і синами в Польщі

та ближчу і дальшу родину в Канаді, Польщі і Україні.

Вічна їй Пам'ять!

У 40-ий день відходу у вічність нашої дорогої Сестри і Тітки

св. п. Марії Шологон з роду Мелех

буде відправлена

Служба Божа і Панахида

в середу, 13 жовтня 2010 р. о год. 7-ій вечора,
за душу покійної Марії.

Родина щиро запрошує парафіян, односельчан, приятелів і знайомих, які її знали, дружили і співпрацювали в шпиталі St. Joseph's прийти, приєднатися і взяти участь в св. Літургії в церкві св. Священномученика Йосафата (St. Josaphat's Ukrainian Catholic Cathedral – 143 Franklin Ave., Toronto).

ПОДЯКА

В цей невимовно сумний час нашого горя по втраті дорогої сестри і тітки св. п. Марії Шологон, яка відійшла у вічність 3 вересня 2010 р. на 90-му році життя, цією дорогою складаємо сердечну подяку всім, які несли нам допомогу і розраду в днях нашого глибокого смутку.

Ми не знаходимо слів подяки нашій родині, односельчанам, друзям, приятелям і знайомим, що прибули на Панахиду 7 вересня і на Парастас 8 вересня до похоронного заведення „Кардинал“ та за їх молитви за душу спочилої у Бозі Марії.

Особлива наша подяка отцям: Іванові Барщикові і Іванові Трушові за відправлення Панахиди і Парастасу в похоронному заведенні, за начерки з життя спочилої Марії від о. І. Труша та за дуже зворушливу проповідь з її життєпису від о. Івана Барщика в часі св. Літургії (Служби Божої) в церкві св. Священномученика Йосафата в Торонто.

Сердечна подяка за відправлення Служби Божої і Панахиди в церкві, як також за моління, супроводжуючи відпровадження тлінних останків покійної на вічний спочинок на цвинтарі св. Володимира в Оквілі.

Сердечна подяка за букети квітів з шарфами від Анни Сухожак і від Анни і Богдана Назаревичів, як також за букети квітів від родин Томчиків, Біланюків, Галаїв, Мелехів з Канади і з Польщі.

Дякуємо щиро усім за вислови співчуття та за молитви. Подяка від нас за дуже гарні звідомлення в етері, надані через радіо-програму „Пісня України“ і радіо „Поступ“. Дякуємо похоронному заведенню „Cardinal Funeral Home“ за сумлінну обслугу. Сердечна подяка керівництву Культурного Центру св. Володимира в Оквілі, відділ „Троянда“ за влаштування тризни.

Вдячні:

брат Володимир з родиною, брат Мирослав з родиною
та братаниці з родинами.

Ділимося болючою вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в понеділок, 26 липня 2010 р. відійшла у Божу вічність на 80-му році життя в Глен Спей, Н. Й. наша найдорожча ДРУЖИНА, МАТУСЯ, СЕСТРА, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

СВ. П. МАРІЯ ПОДОЛЯК з дому ОЛІЙНИК

нар. 5 лютого 1930 р. в с. Золотники п. Підгайці в Україні.

Донька покійних Томаса та Анни з дому Петрівник, сестра покійних Лени, Стефанії та Ганки, швагрова покійного Володимира.

Одружена з мужем Петром 64 роки тому, дня 22 лютого 1946 р. в Німеччині. Належала до Української католицької церкви св. Володимира в Глен Спей, Н. Й., де співала в хорі багато років.

ПАНАХИДА відбулася 28 липня 2010 р. в похоронному заведенні Грей Паркер в Порт Джервис, Н. Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 29 липня 2010 р. в церкві св. Андрія, а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й. біля її улюбленої внучки св. п. Катерини Курило.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

3 вересня 2010 р. відбулися

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в церкві св. Андрія в Гемптонбургу, Н. Й.

У глибокому смутку залишилися:

муж – ПЕТРО
син – РОМАН з дружиною НАДІЄЮ
дочки – АННА з чоловіком ЮРІЄМ і родиною
– ОРИСЯ з чоловіком ТОМАСОМ і родиною
– ДАРІЯ з чоловіком ТОМАСОМ і родиною
– ЛЕСЯ з чоловіком ГРИГОРІЄМ і родиною
брати – ВОЛОДИМИР та ОЛЕКСАНДЕР з родинами
сестри – ОРИСЯ, ГЕНЯ та ОЛЬГА з родинами
та дев'ять онуків і три правнуки.

Вічна їй пам'ять!

Родина складає подяку всім рідним, приятелям і знайомим за квіти, молитви, вислови співчуття, слова прощання та за пожертви.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 3 серпня 2010 р. відійшов
від нас наш найдорожчий і незабутній
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

СВ. П.

ОЛЕКСАНДЕР НАПОРА

Сердечно дякуємо о. Митр. Протопресвітеру Романові Мірчукові, па-
рохові церкви св. Івана Хрестителя у Випані Н. Дж. за переведення похо-
ронних відправ.

Складаємо сердечну подяку нашій родині, приятелям та знайомим за
таку численну участь в похоронних відправах, за пожертви на Служби
Божі, за квіти, за щедрі датки на будову церкви у Випані та за прощальні
слова пана Мирона Стебельського та пана Біла Вінсента.

Наша сердечна подяка всім, хто листовно чи телефонічно зложили
нам свої співчуття.

Дякуємо пані Оксані Телепко за відспівання на похоронних відправах.
Наша подяка похоронному заведенню Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж. за
професійне і дбайливе переведення похорону.

Нехай Господь винагородить Вас щедрими ласками.

Дружина Оля з родиною.

„Пом'яни Його, Господи, у царстві Твоім“

З глибоким сумом у серці повідомляємо, що 26 вересня 2010 р.,
приймавши Найсвятіші Тайни, відійшов у вічність
наш дорогий муж, брат та стрийко

СВ. П.

д-р МИРОСЛАВ ЗЕЛИК

нар. 12 лютого 1924 р. у Жидачеві.

Професор бактеріології в University of Connecticut та Українському
Католицькому Університеті в Римі, член НТШ та УВАН.

ПАНАХИДА відбулася 29 вересня 2010 р. в похоронному заведенні
Н. В. Huminston Funeral Home у Кергонксоні, о год. 6-й веч.

Похорон відбувся 30 вересня 2010 р. о год. 10-й ранку з Української
католицької церкви Пресвятої Трійці в Кергонксоні.

Залишені в смутку:

- дружина – Ірена
- брат – Любомир з дружиною Лярисою
- братанці – Марта
- Софійка
- Ксеня і Марко Івасиків з дітьми Калиною та Лукою
- стриєчний брат – Ігор з дружиною Дарією і родиною
- та ближча і дальша родина в Україні, Канаді та Америці.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів на могилу св. п. Мирослава, просимо складати
пожертви на Український Католицький Університет у Львові
та Наукове Товариство ім. Тараса Шевченка.

Ділимося сумною вісткою, що 22 вересня 2010 р.
відійшла у вічність на 97-му році життя, заосмотрена
Найсвятішими Тайнами, наша найдорожча
Мама, Бабця, Прабабця і Сестра

СВ. П.

Марія Савицька з дому Федун

вдова св. п. Миколи Валеріановича Савицького.

Залишились в глибокому смутку:

- дочка – Ляля Алиськевич з мужем Романом
- син – Юрко з дружиною Марі
- внуки – Марічка Алиськевич
- Микола Алиськевич з дружиною Шілею
- Юрій Качмарський з дружиною Патрицією
- Коля Савицький з дружиною Калиною
- Дарця Дольницька з мужем Юрієм
- Андрея Мегіас
- Надя Савицька з мужем Карлом
- Ляля Качмарська
- правнуки – Ізабел і Христина Алиськевичі
- Олівія і Каролінка Качмарські
- Галинка Мегіас
- Кляра і Кіра Дольницькі
- Таїса Савицька
- зять – Орест Качмарський
- сестра – Люба Іванчук
- та ближча і дальша родина в Україні й Америці.

Панахида відбулася в четвер, 30 вересня, о год. 7:30 веч. в похоронно-
му заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку. Відвідини від год. 6:00 до 9:00 веч.

Похоронна Служба Божа була відправлена в п'ятницю, 1 жовтня о
год. 9:30 ранку в Українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку.
Опісля похорон на цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Просимо о молитви за душу Покійної. Замість квітів на свіжу могилу
можна складати пожертви на Український Музей в Нью-Йорку.

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 5 вересня 2010 р. на
84 році трудолюбивого життя, відійшла у Господню вічність
наша дорога МАМА, СЕСТРА, і БАБУСЯ

СВ. П.

БОГДАННА БОДНАР

Народилася покійна Богданна 22 серпня 1926 р. в селі Купчинцях біля
Тернополя. Воєнні часи переселили родину до Львова, а відтак до Відня,
де родина розділилася. Батько покійної остався у Відні, де невдовзі по-
мер, а родина опинилася у Мюнхені. В Мюнхені, покійна закінчила студії
фармації а опісля емігрувала до Америки.

В Нью-Йорку покійна одружилася з Левком Боднаром, членом ОУН і гро-
мадським діячем. Подружжя оселилось в Чикаго, де покійна працювала
професійно фармацевткою і виховала в національно-християнському дусі
синів Богдана і Мирона та доню Уляну. Всі троє дітей виросли в рядах СУМ
та покінчили вищі студії. Часто покійна перебувала на літніх Сумівських
таборах, де провадила медичну опіку. Покійна була членкою Союзу Украї-
нок Америки та Українського Медичного Товариства Північної Америки.

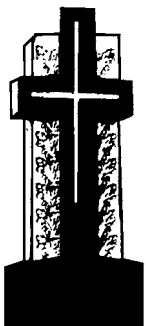
Залишила у смутку:

- сина – д-ра БОГДАНА з дружиною ЛІЛЕЮ
- внуків – ЛЯРИСКУ і ТАМАРКУ
- сина – д-ра МИРОНА з дружиною д-р АДРІЯНОЮ
- внуків – КАТРУСЮ, НАТАЛКУ та АЛЕКСАНДРА
- дочку – д-р УЛЯНУ
- братів – СВЯТОСЛАВА з дружиною МАРТОЮ
- ЛЮБОМИРА з дружиною ВІЛЕЮ та дітьми ІРЦЕЮ і ГАЛЕЮ
- НАТАЛКУ ГУДИМУ в Україні у с. Купчинцях
- двоюрідну сестру – ІВАНА СТАДНИКА з дружиною АНЕЮ
- двоюрідного брата – ЛУКУ КОСТЕЛИНУ з дружиною МАРІЄЮ
- сватів – АЗУ ІВАНЧУК в Лос-Анджелесі, Каліфорнія
- найближчу товаришку – СТАДНИКІВ, НЕДОШИТКІВ і ХИТРИХ та друзів,
та ближчу і дальшу родину – знайомих і рідних у США, Канаді та Україні,
Вічна їй пам'ять!

В 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ св. п. БОГДАНИ БОДНАР
буде відправлена СЛУЖБА БОЖА
в українській католицькій церкві свв. Володимира і Ольги у Чикаго
в суботу, 16 жовтня о год. 9-й ранку.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 1 січня 2010 р. відійшов у вічність на 77 році життя наш найдорожчий муж, батько та дідусь

св. п. Ярослав Куровицький

Складаємо щирю подяку пароху церкви св. Юра в Нью-Йорку о. Ігуменю-ві Бернардові Панчаку за відслуження похоронних відправ у заведенні Петра Яреми, в церкві св. Юра в Нью-Йорку та відпровадження на вічний спочинок на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Брук, Нью-Джерзі. Дякуємо о. Юрію Базилевському, який служив у похоронній відправі на цвинтарі з о. парохом та Анні Бачинській, яка супроводила поминальну панахиду співом. Особливо вдячні Владиці Стемфордської Єпархії Павлу Хомницькому і Владиці-емериту Василеві Лостену за надіслання листів співчуття. Ці листи відчитав на Панахиді о. парох. Дякуємо о. пароху Панчаку за щедрі слова висловлені під час св. Літургії на спомин про Ярослава.

Щиро вдячні за сердечні прощальні слова в похоронному заведенні: Василю Никифорукові, який знав Ярослава з його рідного села Городенки, Марті Кічуровській-Кебало від Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, Маріянні Заяць - голові Союзу Українок Америки, проф. Ярославу Лешкові - голові Ради Директорів Українського Музею в Нью-Йорку, Богдану Сірому від УСО "Тризуб" у Філадельфії та Василеві Зінкевичу - заступнику голови Українського Спортивного Клубу в Нью-Йорку.

Прошу прийняти сердечну подяку за прекрасні вінки та квіти, які прикрашували кімнату похоронного заведення, де було вилежане тіло св. п. Ярослава, від Українського Спортивного Клубу в Нью-Йорку (УСК), спортивного товариства "Тризуб" у Філадельфії, Об'єднаних Націй "The Conference of Non-Governmental Organization Executive Committee on Sustainable Development", першого Генерального консула вільної України в Нью-Йорку Віктора Крижанівського і його дружини Людмили, від Тамари Лашик, Тамари і д-ра Олега Панкевича з родиною, Стейсі і Ліла Фонтанів, д-р Марти й Ігоря Зварич з дітьми, Юрія і Нусі та Кристофора Пастернаків, д-ра Евгена та Донни Голюків, родини Лебедь, родини Маркіяна Думи, родин І. Лукашук і Гапук, Зенона та Веслави Куровицьких. Дякуємо за дарунки і квіти переслані до нашого дому від родин В. Мако і С. Попенів та Марії Раковської з синами. Дякуємо за вислови співчуття і спомини про св. п. Ярослава на тризні: Олі Гнатейко, бувшій голові Дирекції Українського Музею в Нью-Йорку, Катрусі Воловодюк від пластового куреня "Верховинки", о. Базилевському за спомини з молодих літ, Меласі Мако, товаришці внучки Діянни, і Лесі Лебедь та Маркіяну Думі за спомини про свого вуйка.

Дякуємо Генеральному консулу України в Нью-Йорку Сергію Погорельцеву за розміщення клепсидри в "Національній Трибуні", Українському Інституту Америки в часописах "Свобода" і The Ukrainian Weekly, та Гані Кріль на "Брамі". Сердечно дякуємо за допис власного кореспондента у США Катерини Кіндрас у "Новій газеті" дня 7 січня 2010 р. про нашого найдорожчого св. п. Ярослава. Дякуємо Марті Данилюк за допис про Ярослава до "Свободи" 29 січня, Лесі Лебедь за переклад до The Ukrainian Weekly, Миколі Кравцю - першому генеральному директору компанії "Авіалінії України" в США за статтю в часописі "Нова газета", яка появилася 25 лютого 2010 р. Дякуємо за розміщення фотографії покійного Ярослава і посмертної згадки в Бюлетені УСК-у, Нью-Йорк, січень 2010 р., голові СУА Маріянні Заяць за розміщення її слова про Ярослава в журналі СУА "Наше Життя" та допис 1-го Відділу СУА пера п. Оксани Кузишин.

Сердечна подяка за св. Літургії, які відправлено в різних церквах у США, Україні та Римі за душу св. п. Ярослава від Ориси Лончини в церкві св. Юра у Львові, яку відправив Владика Гліб від Сестер Василіанок - Бернарди, Михайли і Теодозії в Нью-Йорку в Каплиці Пресвятої Трійці, під час св. Літургії буде пом'янутий св. п. Ярослав протягом одного року денно. Сестра Лавра Палка-Протоігумена і Сестри Чину Святого Василія Великого вписали св. п. Ярослава до Ліги Молитви Святого Василія Великого і буде згадуваний під час св. Літургій в молитвах так довго як існує Провінція. Сестра Йокима та всі Сестри Чину Святого Василія Великого відправили св. Літургію у своїй Каплиці Присвятої Трійці, від Марічки Солтис відправлено св. Літургію у Городенці, де народився св. п. Ярослав, від Карлоса і Лусі Акосто 2 літургії в церкві "Immaculate Conception" в Нью-Йорку. Проф. Юрій і Марі Джо Ансалоне вписали св. п. Ярослава до "Sacred Heart Association", де будуть поминати покійного постійно в св. Літургії в Каплиці Найсвятішого Серця в Римі та буде згаданий денно під час Літургії в "Salesian Community", від Адели і Кристофора Ван Наме згадуватимуть покійного у відправах та молитвах постійно "Carmelites" St. Therese of Lisieux, від Володимири Біланюк згадуватиметься пок. Ярослава у св. Літургії і молитвах сестер Службниць Пресвятої Діви Марії щоденно через цілий рік. Юрій, Нуся і Христофор Пастернак вписали ім'я покійного до "Saint La Salle Auxiliary", де згадуватимуть душу покійного під час св. Літургій.

Відправлено св. Літургії за пок. Ярослава від:

Української Католицької Фундації - в Каплиці Українського Католицького Університету; Лідії і Ореста Білоусів - в церкві Пресвятої Богородиці в Норт Порт, Фл.; Марти Пеленської - в церкві св. Івана Євангелисти в Моресвілл, Па.; Богдана і Неонілі Лехман - в каплиці св. Марії у Венес, Фл.; Оксани й Івана Мукитинів - в церкві св. Йосифа в Трентоні, Н. Дж.; Ади - мара Раковського - в костелі св. Едварда Ісповідника в Гренвілл, Огайо.

На св. Літургію в пам'ять пок. Ярослава зложили пожертви через церкву св. Юра:

Абделазіз, Рома і Гешам; Березовські, Віра з родиною; Бептіз, М.; Біткон, Віра і Дан; Брочинська, Діонізія; Вітук, Мирон; Вірт, Марта і Юрко з родиною; Воловодюк, Володимир і Катерина; Галів, Орест; Галів, Микола; Гаврилюк, Дарія; Геврик, Софія і Тит; Гейзен, Діана; Гірняк, Анастасія; Гірняк, Тарас; Гнатишин, Текла; Городецька, Ольга; Гречинські, Василь і Рома; Гамбал, Теодозія; Гардезка, Євгенія; Гбур з родиною; Гной, д-р Юліан та Ольга; Грега, Галина і Стефан; Д'Алесіо, Ірена; Данеляк з родиною; Данилюк, Андрій і Христина з родиною; Данилюк, Марта; Дармограй з родиною; Денисик, Олег і Нуся з родиною; Дерлиця, Зірка; Джоелс, Оррив; Дорош, Петро з дружиною; Дребич, Юрій і Христина; Дроздовська, Дарія і Свідрук Марія; Дякун, Роман; Зачка, Марія; Зозуля, Ольга з родиною; Зазулкевич, Люба і Яків; Івашів, Євгенія; Касіян, Евдохія; Кефор з родиною; Кекіш, Богдан і Дарія; Кекіш, Борис; Кекіш, д-р Уляна; Кіналь, Ігор і Оксана; Клоків з родиною; Косаковські, К. і К.; Костюк, Роман; Костирка, Марія; Коваль, Марта і Борис; Крамарчук, Зенон і Неоніла; Кравчук, Анна, Бернард і Мирон; Куровицькі Зенон і Веслава; Ластовецький Андрій і Теодозія; Лазірко, Олег і Гануся; Ленон з родиною; Лещук, Іван та Роксоляна; Літепло, Павло і Емілія; Лопатинські, Оксана і Олег; Магун, д-р Ігор і Леся; Максимович, Рома і Нестор; Мартюк, Марійка і Мирон з родиною та Розалія Кріль; Масний, Волтер; Масний, Зенон; Масник з родиною; Мако і Попени родини; Менцінська, Віра; Мулик Ярослава з родиною; Назаркевич з родиною; Одуляк, Галина та Іван; Одуляк, Тарас і Рома; Палилик, Тамара і Стефан; Пастернак, Юрій, Нуся і Христофор; Пентзола, Катерина; Полянські, Богдан і Марія; Процик, Володимир; Пузик, Богдан і Богдана; Радлінські, Алекс і Ядвіга; Рак, Володимир і Анна; Рогожа, Андрій і Богдана; Рожицький, д-р Андрій; Руд, А.; Сапієнза, Тома і Дарія; Світницькі, Петро і Анна; Сидорак, Марко й Елізабет Ватсон; Сливоцькі, Володимира і Стефан; Соневіцька, Наталія; Стахів, Анна; Сташев, Елена; Томоруг, Марія і Ярослав; Флага, Йосиф; Хайнога, Марія; Хемич, Аскольд і родина; Чабан, д-р Марія і Богдан; Чехович, Донна; Чижович, Ігор і Марія; Шишка, Петро П.; Шуган, Юніс-Лин і Юрій; Шуган, Рома; Яблонська, Александра; Ярема, Керол з родиною; Ярема, Оксана і Шеймус Кілкенні; Яцків, Ольга і Мирослав; Яцків, Ярослав.

Д-р Іванна Ратич зложила 100 дол. на церкву св. Юра.

Благодійні внески в пам'ять Ярослава Куровицького на журнал СУА

«Наше Життя»:

по 100.00 дол. Окружна Управа - Дітройт, Окружна Управа - Філадельфія, Окружна Управа - Чикаго, Окружна Управа - Нова Англія, 50.00 дол. Окружна Управа - Нью-Джерзі;

Відділ 1, Нью-Йорк, Н. Й.	50.00
Відділ 12, Парма, Огайо.	250.00
Відділ 17, Маямі, Фл.	50.00
Відділ 28, Ньюарк, Н. Дж.	250.00
Відділ 56, Норт-Порт, Фл.	100.00
Відділ 62, Глен Спей, Н. Й.	100.00
Відділ 65, Нью-Брансвік, Н. Дж.	100.00
Відділ 78, Вашингтон, Д. К.	200.00
Відділ 83, Нью-Йорк, Н. Й.	50.00
Відділ 95, Покіпсі/Кергонксон, Н. Й.	50.00
Відділ 106, Гартфорд, Кон.	100.00
Відділ 107, Сан-Гозе, Каліф.	25.00
Відділ 118, Гюстон, Техас	100.00
Ратич, д-р Іванна	1,000.00
Сливоцькі, Володимира і Стефан	1,000.00
Куровицькі, Зенон і Веслава	250.00
Рак, Володимир і Анна	250.00
Томоруг, Марія і Ярослав	250.00
Яблонська, Александра	200.00
Словенські, Роман і Мотря	150.00
Базарко, Нестор і Марта	100.00
Біловщук, Люба	100.00
Білоус, Ліда і Орест	100.00
Гевко, Наталія і Любомир	100.00
Гавдяк, Ігор і Наталія	100.00
Данилюк, Марта	100.00
Дидик-Петренко, Анна і Юрій	100.00
Дмитренко, Євген і Уляна	100.00
Дума, Наталія	100.00
Заяць, Маріанна і Мирон	100.00
Зелик, д-р Мирон і Ірина	100.00
Змій, Наталія	100.00
Казевич, Ліда і Богдан	100.00
Кмета, д-р Надія	100.00
Комарницька, Ірена	100.00

Навроцька-Торієллі, Марта і Роберт	100.00
Попович, д-р Орест	100.00
Стадниченко, Лев, Тамара і Гануся	100.00
Федасюк, Богдан і Романа	100.00
Хемич, Марія	100.00
Яросевич, Лідія	100.00
Штогрин, Марія і Юрій	100.00
Стасюк, Мирон і Марта	75.00
Біланюк, Володимира	50.00
Даниленко, Наталія	50.00
Дупляк, Стефан і Марія	50.00
Гаврилюк, д-р Орест і Анна	50.00
Голюка, Александра	50.00
Зазуля, Теодозій і Ольга	50.00
Закревська, Лідія	50.00
Іваницька, Квітка	50.00
Камінський, Едвард	50.00
Кебало, Марта і Орест	50.00
Косович, Стефанія	50.00
Кріса, Ірена	50.00
Ксенось, д-р Оксана	50.00
Лучанко, Надія і Любомир	50.00
Максимович, Анна	50.00
Мартинець, Іванна	50.00
Михайлевич, Павло і Люба	50.00
Міляннич, Мотря	50.00
Мулик, Ярослава	50.00
Оберишин, Ярослав і Галина	50.00
Пастернак, Ольга	50.00
Руснак, Ірина	50.00
Салая, Ірена і Лариса	50.00
Слиш, Марія і Йосафат Левицький	50.00
Стасюк, Ярослава	50.00
Федак, Євген і Дозя	50.00
Хомяк, д-р Марта і Ростислав	50.00
Черник, Лідія і Ярослав	50.00
Чехович, Донна	50.00
Романишин, Галина і Мар'ян	40.00
Шатанські, Любов і Олексій	40.00
Яросевич, Мирон і Дарія	35.00
Ландвіт, Стефанія	30.00
Шуган, Рома	30.00
Стецьків-Бехтольд, Ірена	25.00
Гнатківські, Володимир і Богданна	25.00
Колодій, Олег і Олена	25.00
Крумшин, Александра	25.00
Луків, Ігор і Ольга	25.00
Ольшанівська, Божена	25.00
Савчук, Ольга та Зенон	25.00
Сафіян, Володимир і Анна	25.00
Рішко, Ірена	20.00
Савчук, Надія	20.00
Волосянські, Мирослав і Валя	20.00
Сікора, Стефанія і Богдан	20.00
	9,115.00

Благодійні внески в пам'ять Ярослава Куровицького на Український Музей в Нью-Йорку:

Відділ 33, Клівленд, Огайо	500.00
Відділ 115, Дітройт, Миш.	100.00
Відділ 67, Філадельфія, Па.	50.00
Відділ 108, Нью-Гейвен, Конн.	50.00
Відділ 125, Нью-Йорк, Н. Й.	50.00
Менцінська, Віра	300.00
Голюка, Александра	250.00
Куровицькі, Зенон і Веслава	250.00
Яримович, д-р. Михайло і Роксоляна	250.00
Габа, Дзвінка та Ремзі, д-р Марта	200.00
Максимець, Сенді і Рома	200.00
Березовська, Віра	150.00
Гнатейко, Мирон і Ольга	150.00
Никифорок, Василь	150.00
“Трейдер Джо” (крамниця)	125.00
Бен, Тереса	100.00
Білоус, Орест і Лідія	100.00
Воронка, проф. Роман і Зірка	100.00
Воловодюк, Володимир і Катерина	100.00
Галів, Микола	100.00
Геврик, Титус і Софія	100.00
Григорович, д-р Артур з родиною	100.00
Гунчак, проф. Тарас і Ольга	100.00
Данеляк, Яцик і Ева	100.00
Джорґенсен, д-р Джеймс	100.00

Заліпський, д-р Ярослав і Надія	100.00
Заяць, Мирон і Маріанна	100.00
Івашків, Євгенія	100.00
Кизик, Андрій і Роксана	100.00
Крушельницькі, Любомир і Оксана	100.00
Криштальські, Ярослав і Віра	100.00
Леськів, Олександр і Дарія	100.00
Лещук, Іван і Роксолана	100.00
Лешко, проф. Ярослав і Алла	100.00
Лопатинські, Олег і Оксана	100.00
Лучечко, проф. Іван і Ярослава	100.00
МакКонел, Роберт і Надія	100.00
Одуляк, Іван і Галина	100.00
Панкевич, д-р Олег	100.00
Полард, Джейн	100.00
Процик, Володимир	100.00
Рубель, Ярослава	100.00
Савчук, д-р Ігор і Александра	100.00
Федорів, д-р Ігор і Марта	100.00
Федун, Ярослав і Любомир	100.00
Федаш, Орест	100.00
Хемич, Марія	100.00
Червоняк, Ярослав та Катрія	100.00
Шмігель, Мирослав і Надя	100.00
Глинські, Борис і Уляна	75.00
Байко, Дарія	50.00
Вербицький, Левко й Ірена	50.00
Гайда, Ігор і Романа	50.00
Гайдучок, Богдан і Лідія	50.00
Гірняк, Анастасія	50.00
Дигдало, Володимир і Романна	50.00
Зазуля, Ольга	50.00
Зарицька, Марія	50.00
Зелик, Любомир і Лариса	50.00
Карпевич, Христина	50.00
Кузишин, Богдан і Оксана	50.00
Кузишин, Олександр і Ольга	50.00
Павлюк, Віра	50.00
Рожицький, д-р Андрій	50.00
Слиш, Володимир і Богданна	50.00
Титла, Наталія	50.00
Тритяк, д-р Юрій і Оксана	50.00
Чехович, Донна	50.00
Шкарупа, Іванна	50.00
Юзенів, Александра	50.00
Яцушко, Марта	50.00
Корнага, Володимир	30.00
Тритяк, Ольга	30.00
Гентиш, Хризанта	25.00
Грабовські, Мирослав, Світлана, Гуга і Наталія	25.00
Івашків, Ольга	25.00
Комарницький, Роман	25.00
Сафіян, Володимир і Анна	25.00
Гринчишин, Марія	20.00
	7,255.00

Благодійний даток на Український Інститут Америки в пам'ять Ярослава
зложила Марта Яцушко - 50.00 дол..

На Пластову оселю “Вовча Тропа” в пам'ять Ярослава Пластовий курінь
“Верховинки” зложив - 50.00 дол.

На вдову в Україні через компанію Міст в пам'ять Ярослава Зінич, Оріся
і Сянько зложили 232.00 дол.

В пам'ять Ярослава та з подякою о. пароху церкви св. Юра Бернардові Панчаку пожертву 1000.00 дол. на стипендію семинаристові в Римі, якого спонзорує о. парох. зложили дружина Ірина, син Ярослав мол. і дочка Оксана.

Ще раз сердечно дякуємо всім за участь у похоронних відправах, за молитви, квіти, пожертви в пам'ять нашого незабутнього мужа, батька і дідуня, за листовні та особисті співчуття, за розради телефонічні та через е-почту. Дякуємо власникам похоронного заведення Петра Яреми за їх учинність.

Ще раз сердечне спасибі!

З великою пошаною і вдячністю:

Ірина Куровицька, дружина,
Ярослав Куровицький мол., син з дружиною Ізею
та дітьми Юрієм і Діянною,
Оксана Комарницька, дочка з мужем Орестом
та донями Ксенею і Катею.

ШВИДКО

**ТЕРМІН ДОСТАВКИ
КОРАБЛЕМ**

ЗАХІДНЯ УКРАЇНА - 4 ТИЖНІ
РЕШТА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ
4 - 5 ТИЖНІВ

ПРОСТО НАДІЙНО

**ДОСТАВКА ПОСИЛОК
З РУК В РУКИ**

КОЖНА 11-А ПОСИЛКА БЕЗКОШТОВНО

АВІАКВИТКИ

**ПЕРЕКЛАДИ
АПОСТИЛИ
НОТАРІАЛЬНІ ПОСЛУГИ**

www.Meest.us
1.800.288.9949

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

• НА ПРОДАЖ •

Продається 3-ох поверховий будинок,
23 сотих землі, ставок, 2 тераси з ви-
глядом на гори і місто. Басейн, сауна,
6 км. до центру м. Івано-Франківськ,
Верх Угринів Незалежності 8.
Тел.: 380-50-338-7286

• НА ПРОДАЖ •

На продаж кондомініум (55+) в укра-
їнському селі у Центральному Нью-
Джерсі. Спокійна секція. Загально 5
кімнат (2 спальні). Близько склепів і
головних доріг. Тел.: 908 429-9213

• НА ПРОДАЖ •

Продається кондомініум, разом з мебля-
ми, в українському селі ім. св. Андрія,
у North Port, FL., 2 спальні, 2 лазнички.
До спільного вжитку басейн.
Тел.: (941) 423-1300 або (440) 842-1993

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytvyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

У Карпатах... слід насолоджуватися місцевими краєвидами

VISA® Debit Card
виключно від
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ

А не перейматися тим, як заплатити за місцевий готель

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

Нью-Йорк · Бруклін · Саус Баунд Брук · Картерет

www.UkrNatFCU.org

1-866-859-5848

